

Bryssel den 18 februari 2022
(OR. fr, en)

6292/22

Interinstitutionellt ärende:
2021/0104(COD)

DRS 8
EF 50
ECOFIN 128
SUSTDEV 37
CODEC 163
IA 13
COMPET 95

NOT

från:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper I)
till:	Rådet
Föreg. dok. nr:	5864/22
Komm. dok. nr:	8132/21
Ärende:	Direktiv om ändring av direktiv 2013/34/EU, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och förordning (EU) nr 537/2014 vad gäller företagens hållbarhetsrapportering <i>Allmän riktlinje</i>

I. Inledning

Den 21 april 2021 lade Europeiska kommissionen fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2013/34/EU, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och förordning (EU) nr 537/2014 vad gäller företagens hållbarhetsrapportering¹. Den rättsliga grunden för detta förslag är artiklarna 50 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

¹ 8132/21 + COR 1 + ADD 1 COR 1 + ADD 2 COR 1 + ADD 3 COR 1.

Förslaget syftar till att avhjälpa bristerna i de befintliga bestämmelserna om icke-finansiell rapportering. Hållbarhetsrapportering kan bidra till att dra till sig ytterligare investeringar och finansiering för att underlätta en omställning till den hållbara ekonomi som beskrivs i den gröna given. Företagen skulle exempelvis behöva lämna bättre information om de hållbarhetsrisker som de utsätts för och om sin inverkan på människor och miljö.

Förslaget innehåller framför allt följande nyheter:

- Att utvidga rapporteringskraven till att omfatta ytterligare företag, inklusive alla stora företag och alla företag som är noterade på en reglerad marknad (utom noterade mikroföretag).
- Att begära bestyrkande som avser hållbarhetsinformation.
- Att mer i detalj specificera den information som företagen bör rapportera och kräva att de rapporterar i enlighet med EU:s obligatoriska standarder för hållbarhetsrapportering.
- Att säkerställa att all information rapporteras i ett särskilt avsnitt i företagens förvaltningsberättelser.

II. Lägesrapport

Diskussionerna i rådet inleddes den 7 juni 2021 under det portugisiska ordförandeskapet, och tack vare samtliga delegationers konstruktiva inställning kunde arbetsgruppen för bolagsrätt göra betydande framsteg.

Den 8 december 2021 behandlade arbetsgruppen en första kompromisstext (14268/21) som lagts fram av det slovenska ordförandeskapet. Den 13 januari 2022 behandlade arbetsgruppen delegationernas synpunkter och inlägg och fortsatte diskussionerna på grundval av den anpassade kompromisstexten. Den 28 januari 2022 lade ordförandeskapet fram en reviderad kompromisstext². Arbetsgruppen behandlade den reviderade kompromisstexten vid mötena den 3 och 9 februari 2022. Den 16 februari 2022 gav Coreper sitt stöd till den kompromisstext³ som ordförandeskapet lagt fram, vilken godkändes som den förelåg med ett tillägg, som föreslagits av en delegation och fått stöd av flera andra, till artikel 29b 2b av en mening som innebär att små och medelstora företag, under en övergångsperiod, skulle ges flexibilitet när det gäller tillhandahållandet av information om värdekedjor. Den nya texten har följande lydelse: **”Under de tre första åren av tillämpningen av detta direktiv ska företaget dessutom, i händelse av att inte all nödvändig information om affärsförbindelserna och leveranskedjan är tillgänglig, inkludera den information som det förfogar över och en förklaring om att affärsförbindelserna och företagen i dess värdekedja inte har gjort den nödvändiga informationen tillgänglig.”**

De viktigaste ändringarna av texten jämfört med det ursprungliga förslaget sammanfattas på följande sätt:

Tillämpningsområde (*artiklarna 1 och 2 i redovisningsdirektivet*)

I kompromisstexten förtydligas att kraven på hållbarhetsrapportering omfattar banker och försäkringsföretag. En definition av nettoomsättning för kreditinstitut och försäkringsföretag har lagts till för att beakta deras särskilda karaktär.

² Dok. 5788/22.

³ Dok. 5864/22

Placering (artiklarna 19a 1 och 29a 1 i redovisningsdirektivet)

Det föreskrivs att information ska lämnas i ett tydligt identifierbart avsnitt i förvaltningsberättelsen för att göra det lättare att läsa och identifiera hållbarhetsrapporteringen.

Immateriella tillgångar – definition och upplysningsskyldighet (artikel 19 i redovisningsdirektivet)

Vissa delegationer begärde ett förtydligande av definitionen av ”immateriella tillgångar” och därtill knutna skyldigheter. Som en kompromiss föreslog ordförandeskapet att en skyldighet att upplysa om immateriella tillgångar införs i artikel 19 *Förvaltningsberättelsens innehåll* i redovisningsdirektivet.

Små och medelstora företag – rapporteringskrav (artikel 19a i redovisningsdirektivet)

När det gäller små och medelstora företag ville flera delegationer undanta samtliga små och medelstora företag från tillämpningsområdet. Andra delegationer efterfrågade att skyldigheterna specificeras ytterligare när det gäller den information som begärs av små och medelstora företag (förenklade standarder), såväl för noterade små och medelstora företags obligatoriska rapportering som för övriga små och medelstora företags frivilliga rapportering. Ordförandeskapet stärkte små och medelstora företags möjlighet att begränsa den information som ska lämnas (med undantag för små och medelstora företag som också är moderbolag till stora företag).

När det gäller företag av allmänt intresse efterfrågade en majoritet av delegationerna att dessa företag (liksom alla andra dotterbolag) undantas från rapporteringsskyldigheten när de är dotterbolag till en koncern som omfattas av rapporteringskrav, varvid det ska gälla att nödvändig information om dotterbolagen ska ingå i den rapportering som görs på konsoliderad nivå. I detta skede valde ordförandeskapet att bibehålla undantaget (artiklarna 19a 7a och 29a 7a i redovisningsdirektivet).

Språk (artikel 29a i redovisningsdirektivet)

Med hänsyn till de farhågor som framförts av vissa delegationer fastställs i kompromisstexten att en medlemsstat får kräva att förvaltningsberättelsen och försäkringsrapporten från moderbolaget ska offentliggöras på ett språk som godtas av den medlemsstat som utövar tillsyn över det dotterbolag som är undantaget från hållbarhetsrapportering.

Värdekedja (artikel 29b 2b i redovisningsdirektivet)

Flera delegationer tog upp att företag, särskilt små och medelstora företag, kan stöta på svårigheter när det gäller att samla in information från olika aktörer i deras värdekedja. I kompromisstexten anges att dessa svårigheter kommer att beaktas vid utarbetandet av standarder, genom att fastställa en proportionell minskning av upplysningsskyldigheten och med särskild hänsyn till företag som ingår i värdekedjor som inte omfattas av skyldigheterna i detta direktiv. Dessutom har det klargjorts att det under en övergångsperiod på tre år införs en flexibilitet för företag, särskilt små och medelstora företag, som inte kan tillhandahålla viss information på grund av bristen på uppgifter från företag i deras värdekedjor.

Enhetligt elektroniskt rapporteringsformat (artikel 29.5 i redovisningsdirektivet)

Kommissionens ursprungliga förslag innehöll bestämmelser som, förutom innehållet i företagens hållbarhetsrapporter, gällde metoderna för insamling av hållbarhetsinformation av de organ som har befogenhet att samla in sådan information. Eftersom denna fråga var kopplad till inrättandet av en gemensam europeisk kontaktpunkt för företags finansiella och icke-finansiella uppgifter⁴ beslutades det att diskussionen skulle sparas till detta sista lagstiftningsförslag. Däremot kvarstår kravet på elektronisk rapportering av hållbarhetsinformation i texten. I kompromisstexten stryks dock de bestämmelser som inför en skyldighet för onoterade företag som omfattas av direktivet om företagens hållbarhetsrapportering att offentliggöra sina redovisningsuppgifter i enlighet med det europeiska enhetliga elektroniska rapporteringsformatet (Esef).

⁴ En europeisk gemensam kontaktpunkt, förslag framlagt den 23 november 2021, 14377/21.

Sanktioner (*artikel 51 redovisningsdirektivet*)

Majoriteten av delegationerna begärde att ändringarna av artikel 51 skulle strykas.

Ordförandeskapet beslutade därför att stryka artikeln om ändring av artikel 51 i redovisningsdirektivet.

Revision och revisorer (*artikel 34b i redovisningsdirektivet*)

Vissa delegationer betonade behovet av att se till att olika revisorer kan utföra, å ena sidan, lagstadgade revisioner och, å andra sidan, bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering. Andra delegationer efterfrågade större klarhet när det gäller kraven på oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster. Vissa delegationer begärde förtydliganden om tillsynen av revisorer och revisionsföretag från tredjeland. Detta har förtydligats i texten.

Standarder för hållbarhetssäkring (*artikel 23.4 i insynsdirektivet*)

En revisor från ett tredjeland måste säkerställa att hållbarhetsinformationen rapporteras i enlighet med de säkerhetsstandarder som unionen antagit. Om detta inte är möjligt får revisorn rapportera informationen i enlighet med motsvarande standarder. Kommissionen får anta standarder för ”likvärdighet” genom en delegerad akt.

Utbildningskrav (*artikel 6 i revisionsdirektivet*)

Vissa delegationer efterfrågade att revisorerna ska kunna bestämma huruvida de vill ansöka om tillstånd att få utföra bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering eller om de vill fortsätta att endast utföra den finansiella revisionen. Ett antal delegationer lyfte också fram frågan om den praktiska utbildningens längd. I kompromisstexten förkortas längden på den praktiska utbildning som krävs för att få utföra bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsinformation till åtta månader (jämfört med tolv månader i den ursprungliga texten).

Förbud mot att tillhandahålla andra tjänster än revision av hållbarhetsrapportering (artikel 25c i revisionsdirektivet)

Flera delegationer ville förtydliga att det är oförenligt att godkänna ett företags hållbarhetsrapport och tillhandahålla rådgivningstjänster till samma företag. Bestämmelser om detta har införts i revisionsdirektivet. De bygger på den ordning som fastställs för finansiell revision och gäller, liksom den, revision av företag av allmänt intresse.

Skyldigheter kopplade till revision av hållbarhetsrapportering (artikel 25d i revisionsdirektivet)

Flera delegationer ville att hållbarhetsrevisorer, på samma sätt som finansiella revisorer, skulle omfattas av en skyldighet att rapportera bedrägerier. Bestämmelser om detta har införts i revisionsdirektivet. De bygger på den ordning som fastställs för finansiell revision och gäller, liksom den, revision av företag av allmänt intresse.

Oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster (artikel 34 3a i redovisningsdirektivet)

Flera delegationer betonade behovet av lika villkor och av att fastställa samma krav för oberoende leverantörer av försäkringstjänster som för lagstadgade revisorer. Ordförandeskapet har anpassat texten i enlighet med detta.

Anpassning av tidsfristerna (*artikel 5 i förslaget*)

Många delegationer ansåg att vissa tidsfrister var alltför ambitiösa. Flera delegationer begärde att tidsfristen för införlivande fastställs i förhållande till direktivets ikraftträdande, medan andra delegationer föreslog att tillämpningsdatumet senareläggs för att ge företagen tillräckligt med tid för att anpassa sig. I detta avseende föreslår ordförandeskapet följande tidsfrister:

- Tidsfrist för medlemsstaternas införlivande: 18 månader efter ikraftträdandet.
- Tidsfrister för företagens genomförande:
 - Den 1 januari 2024 för företag som redan omfattas av direktivet om icke-finansiell rapportering (rapportering 2025 av uppgifter för 2024).
 - Den 1 januari 2025 för stora företag som för närvarande inte omfattas av direktivet om icke-finansiell rapportering (rapportering 2026 av uppgifter för 2025).
 - Den 1 januari 2026 för noterade små och medelstora företag, liksom för små och icke-komplexa institut och captivebolag för försäkring (rapportering 2027 av uppgifter för 2026).

Övriga tidsfrister

- Tidsfrist för övergången till rimligt bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering: sex år efter ikraftträdandet (*artikel 26a i revisionsdirektivet*).
- Tidsfrister för kommissionens antagande av standarder: den 31 oktober 2022 för antagandet av allmänna standarder och den 31 oktober 2023 för antagandet av sektorspecifika standarder och standarder som är anpassade till små och medelstora företag (*artikel 29b i redovisningsdirektivet*).

III. Slutsats

Rådet uppmanas att

- **bekräfta överenskommelsen om den allmänna riktlinjen, och**
 - **uppmana ordförandeskapet att inleda förhandlingar med Europaparlamentet på grundval av denna allmänna riktlinje, i syfte att nå en överenskommelse vid första behandlingen.**
-

2021/0104 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiv 2013/34/EU, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och
förordning (EU) nr 537/2014 vad gäller företagens hållbarhetsrapportering**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 50 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁵,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

⁵ EUT C [...], [...], s. [...].

av följande skäl:

- (1) I sitt meddelande om den europeiska gröna given, som antogs den 11 december 2019⁶, åtog sig kommissionen att se över bestämmelserna om icke-finansiell rapportering i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU⁷. Den europeiska gröna given är EU:s nya tillväxtstrategi. Den syftar till att omvandla EU till en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi utan nettoutsläpp av växthusgaser senast 2050. Den ska också skydda, bevara och förbättra EU:s naturkapital och skydda allmänhetens hälsa och välbefinnande mot miljörelaterade risker och effekter. Den europeiska gröna given kommer att bryta sambandet mellan ekonomisk tillväxt och resursanvändning och säkerställa att alla EU:s regioner och medborgare deltar i en socialt rättvis omställning till ett hållbart ekonomiskt system. Den kommer att bidra till målet att bygga en ekonomi som fungerar för människor, stärka EU:s sociala marknadsekonomi och hjälpa till att säkerställa att den är framtidsinriktad och ger stabilitet, sysselsättning, tillväxt och investeringar. Dessa mål är särskilt viktiga med tanke på de socioekonomiska skador som covid-19-pandemin förorsakat och på behovet av en hållbar och rättvis återhämtning för alla. Den 4 mars 2020 lade Europeiska kommissionen fram ett förslag till en europeisk klimatlag för att göra målet om klimatneutralitet senast 2050 bindande i unionen⁸. I sin strategi för biologisk mångfald 2030 åtar sig Europeiska kommissionen dessutom att senast 2050 säkerställa att alla världens ekosystem har restaurerats, är motståndskraftiga och skyddas i tillräcklig utsträckning. Denna strategi syftar till att säkerställa att Europas biologiska mångfald senast 2030 ska vara på väg att återhämta sig.

⁶ COM(2019) 640 final.

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁸ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordning (EU) 2018/1999 (Europeisk klimatlag) [2020/0036 (COD)].

- (2) Kommissionen fastställde i sin *handlingsplan: Finansiering av hållbar tillväxt* åtgärder för att uppnå följande mål: omorientera kapitalflöden mot hållbara investeringar för att uppnå en hållbar tillväxt för alla, hantera finansiella risker som följer av klimatförändringar, utarmning av naturresurser, miljöförstöring och sociala frågor samt främja öppenhet och långsiktighet i finansiell och ekonomisk verksamhet⁹. Att företagen lämnar relevant, jämförbar och tillförlitlig hållbarhetsinformation är en förutsättning för att uppnå dessa mål.
- Europaparlamentet och rådet antog ett antal rättsakter som en del av genomförandet av handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088¹⁰ reglerar hur finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare ska lämna hållbarhetsinformation till slutinvesterare och ägare av tillgångar. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852¹¹ inrättas ett klassificeringssystem för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter i syfte att öka hållbara investeringar och motverka grönmålning av finansiella produkter som felaktigt uppges vara hållbara.

⁹ COM(2018) 97 final.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2089¹², kompletterad av kommissionens delegerade förordningar (EU) 2020/1816¹³, (EU) 2020/1817¹⁴ och (EU) 2020/1818¹⁵, införs krav på offentliggörande av information om miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning för administratörer av referensvärden och minimistandarder för konstruktionen av EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013¹⁶ ska stora institut som har emitterat värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad från och med den 28 juni 2022 offentliggöra information om ESG-risker. Det nya tillsynsregelverk för värdepappersföretag som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033¹⁷ och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034¹⁸ innehåller bestämmelser om de behöriga myndigheternas införande av en ESG-riskdimension i översyns- och utvärderingsprocessen (SREP) och innehåller krav på offentliggörande av ESG-risker för värdepappersföretag, som ska tillämpas från och med den 26 december 2022.

-
- ¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2089 av den 27 november 2019 om ändring av förordning (EU) 2016/1011 vad gäller EU-referensvärden för klimatomställning, EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet och hållbarhetsrelaterade upplysningar för referensvärden (EUT L 317, 9.12.2019, s. 17).
- ¹³ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1816 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller redogörelsen i referensvärdesdeklarationen för hur faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning beaktas i alla referensvärden som tillhandahålls och offentliggörs (EUT L 406, 3.12.2020, s. 1).
- ¹⁴ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1817 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller minimiinnehållet i redogörelsen för hur faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning beaktas i referensvärdesmetoden (EUT L 406, 3.12.2020, s. 12).
- ¹⁵ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1818 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller minimistandarder för EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet (EUT L 406, 3.12.2020, s. 17).
- ¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).
- ¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).
- ¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64).

Kommissionen har också aviserat ett förslag om en europeisk standard för gröna obligationer i sitt arbetsprogram för 2021, som en uppföljning av handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt.

- (3) Den 5 december 2019 betonade rådet i sina slutsatser om kapitalmarknadsunionen vikten av tillförlitlig, jämförbar och relevant information om hållbarhetsrisker, möjligheter och konsekvenser, samt uppmanade kommissionen att överväga att utarbeta en europeisk standard för icke-finansiell rapportering.
- (4) Europaparlamentet efterlyste i sin resolution om hållbar finansiering av den 29 maj 2018¹⁹ en vidareutveckling av kraven på icke-finansiell rapportering inom ramen för direktiv 2013/34/EU. Det välkomnade i sin resolution om hållbar företagsstyrning av den 17 december 2020²⁰ kommissionens åtagande att se över direktiv 2013/34/EU och uttryckte behovet av att inrätta en övergripande unionsram för icke-finansiell rapportering som innehåller obligatoriska EU-standarder för icke-finansiell rapportering. Det efterlyste en utvidgning av rapporteringskraven till ytterligare kategorier av bolag och införande av ett revisionskrav.

¹⁹ 2018/2007(INI).

²⁰ A9-0240/2020 (INI).

- (5) Den 25 september 2015 antog FN:s generalförsamling en ny ram för global hållbar utveckling: Agenda 2030 för hållbar utveckling (Agenda 2030). Kärnan i Agenda 2030 är målen för hållbar utveckling, och den omfattar de tre hållbarhetsdimensionerna: den ekonomiska, sociala och miljömässiga. I kommissionens meddelande av den 22 november 2016 om nästa steg för en hållbar europeisk framtid kopplas målen för hållbar utveckling till unionens politikram för att säkerställa att unionens samtliga åtgärder och politiska initiativ, såväl i som utanför unionen, redan från början integrerar målen för hållbar utveckling²¹. Rådet bekräftade i sina slutsatser av den 20 juni 2017 unionens och dess medlemsstaters åtagande att genomföra Agenda 2030 på ett fullständigt, samstämmigt, omfattande, integrerat och effektivt sätt, och i nära samarbete med sina partner och andra berörda parter²².
- (6) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU²³ om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information. Genom direktiv 2014/95/EU infördes ett krav på att företag ska rapportera åtminstone information om miljöfrågor, sociala frågor och personalfrågor, respekt för mänskliga rättigheter samt bekämpning av korruption och mutor. När det gäller dessa frågor är företagen enligt direktiv 2014/95/EU skyldiga att lämna information inom följande rapporteringsområden: affärsmodell, policy (inbegripet de förfaranden för due diligence-granskning som genomförts), resultatet av denna policy, risker och riskhantering, samt centrala resultatindikatorer som är relevanta för verksamheten.

²¹ COM(2016) 739 final.

²² Rådets slutsatser ”En hållbar europeisk framtid: EU:s svar på Agenda 2030 för hållbar utveckling”, 20 juni 2017.

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU av den 22 oktober 2014 om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy (EUT L 330, 15.11.2014, s. 1).

- (7) Många berörda parter anser att termen ”icke-finansiell” är felaktig, särskilt eftersom den innebär att informationen i fråga inte har någon finansiell relevans. Informationen i fråga är dock i allt högre grad finansiellt relevant. Många organisationer, initiativ och yrkesverksamma inom detta område hänvisar till ”hållbarhetsinformation”. Det vore därför bättre att använda termen ”hållbarhetsinformation” i stället för ”icke-finansiell information”. Direktiv 2013/34/EU bör därför ändras för att ta hänsyn till denna ändring av terminologin.
- (8) De slutliga mottagarna av bättre hållbarhetsrapportering från företag är enskilda medborgare och sparare. Sparare som vill investera på ett hållbart sätt kommer att ha möjlighet att göra detta, samtidigt som alla medborgare bör gynnas av ett stabilt, hållbart ekonomiskt system för alla. För att förverkliga dessa fördelar måste den hållbarhetsinformation som lämnas i företagets årsredovisning först nå två huvudgrupper (användare). Den första gruppen användare består av investerare, däribland kapitalförvaltare, som bättre vill förstå de risker och möjligheter som hållbarhetsfrågor medför för deras investeringar och investeringarnas inverkan på människor och miljö. Den andra gruppen användare består av organisationer, däribland icke-statliga organisationer och arbetsmarknadens parter, som vill hålla företagen ansvariga för deras påverkan på människor och miljö. Andra berörda parter kan också använda hållbarhetsinformation som lämnas i årsredovisningar. Företagens affärspartner, inklusive kunder, får förlita sig på denna information för att förstå, och vid behov rapportera om, hållbarhetsriskerna och deras inverkan genom sina egna värdekedjor. Beslutsfattare och miljöorgan får använda sådan information, särskilt i aggregerad form, för att övervaka miljötrender och sociala trender, bidra till miljöredovisning och använda den som underlag vid utformningen av den offentliga politiken. Få enskilda medborgare och konsumenter konsulterar företagets rapporter direkt, men de kan använda sådan information indirekt, t.ex. när de tar ställning till råd eller yttranden från finansiella rådgivare eller icke-statliga organisationer. Många investerare och kapitalförvaltare köper hållbarhetsinformation från tredjepartsleverantörer som samlar in information från olika källor, däribland offentliga företagsrapporter.

- (9) Efterfrågan på information om företagens hållbarhet har ökat betydligt under de senaste åren, särskilt bland investerare. Denna ökade efterfrågan beror på att riskerna för företagen förändras och investerarna blir allt mer medvetna om dessa riskers finansiella konsekvenser. Detta gäller särskilt klimatrelaterade finansiella risker. Medvetenheten ökar också om de risker för företag och investeringar som följer av andra miljöfrågor, t.ex. förlust av biologisk mångfald, och sociala frågor, däribland hälsofrågor. Den ökade efterfrågan på hållbarhetsinformation beror även på den allt större mängden investeringsprodukter som uttryckligen strävar efter att uppfylla vissa hållbarhetsstandarder eller uppnå vissa hållbarhetsmål. En del av denna ökning är den logiska följd av tidigare antagen unionslagstiftning, särskilt förordning (EU) 2019/2088 och förordning (EU) 2020/852. En del av ökningen skulle i vilket fall som helst ha ägt rum som en följd av en snabb förändring av medborgarnas medvetenhet, konsumenternas preferenser och marknadspraxis. Covid-19-pandemin kommer att påskynda ökningen av användarnas informationsbehov ytterligare, särskilt som den har blottlagt arbetstagarnas utsatthet och företagens värdekedjor. Information om miljöpåverkan är också relevant när det gäller att mildra framtida pandemier med störning av ekosystem från människans sida som i allt högre grad är kopplad till förekomsten och spridningen av sjukdomar.
- (10) Företagen drar själva nytta av högkvalitativ rapportering i hållbarhetsfrågor. Ökningen av antalet investeringsprodukter som syftar till att uppnå hållbarhetsmål innebär att en god hållbarhetsrapportering kan förbättra ett företags tillgång till finansiellt kapital. Hållbarhetsrapportering kan hjälpa företag att identifiera och hantera sina egna risker och möjligheter med koppling till hållbarhetsfrågor. Den kan utgöra en grund för bättre dialog och kommunikation mellan företag och deras berörda parter och kan hjälpa företagen att förbättra sitt anseende. En konsekvent grund för företags hållbarhetsrapportering i form av rapporteringsstandarder bör dessutom leda till att relevant och tillräcklig information fås fram och följaktligen till att antalet särskilda förfrågningar om information avsevärt minskar.

- (11) I rapporten om översynsklausulen i direktivet om icke-finansiell rapportering (direktiv 2014/95/EU) och den åtföljande kontrollen av ändamålsenligheten när det gäller företagsrapportering identifierades problem med detta direktivs ändamålsenliga verkan²⁴. Det finns betydande belägg för att många företag inte lämnar väsentlig information om alla viktiga hållbarhetsrelaterade frågor. I rapporten konstaterades också att hållbarhetsinformationens begränsade jämförbarhet och tillförlitlighet ledde till betydande problem. Dessutom är många företag från vilka användare behöver hållbarhetsinformation inte skyldiga att rapportera sådan information.
- (12) I avsaknad av politiska åtgärder förväntas skillnaden mellan användarnas informationsbehov och den hållbarhetsinformation som rapporteras av företag öka. Denna skillnad får betydande negativa konsekvenser. Investerare kan inte ta tillräcklig hänsyn till hållbarhetsrelaterade risker och möjligheter i sina investeringsbeslut. Aggregering av flera investeringsbeslut som inte tar tillräcklig hänsyn till hållbarhetsrelaterade risker kan skapa systemrisker som hotar den finansiella stabiliteten. Europeiska centralbanken och internationella organisationer som rådet för finansiell stabilitet har uppmärksammat dessa systemrisker, särskilt när det gäller klimatet. Investerare har också sämre möjligheter att kanalisera finansiella resurser till företag och ekonomiska verksamheter som inte förvärrar utan hanterar sociala och miljömässiga problem, vilket undergräver målen i den europeiska gröna given och handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt.

²⁴ Publikationsbyrån: infoga hänvisning till Rapport från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om översynsklausulerna i direktiven 2013/34/EU, 2014/95/EU och 2013/50/EU och åtföljande SWD-kontroll av ändamålsenlighet.

Icke-statliga organisationer, arbetsmarknadens parter, samhällen som påverkas av företagens verksamhet och andra berörda parter har sämre förutsättningar att hålla företag ansvariga för deras inverkan på människor och miljö. Detta skapar ett underskott i ansvarsskyldigheten och kan bidra till att minska medborgarnas förtroende för företagen, vilket i sin tur kan inverka negativt på en väl fungerande social marknadsekonomi. Avsaknaden av allmänt accepterade mått och metoder för att mäta, värdera och hantera hållbarhetsrelaterade risker är även ett hinder för företagens ansträngningar att säkerställa att deras affärsmodeller och verksamheter är hållbara.

- (13) I rapporten om översynsklausulen i direktiv 2014/95/EU och den åtföljande kontrollen av ändamålsenligheten när det gäller företagens rapportering konstaterades också en betydande ökning i antalet förfrågningar om STTI-information om hållbarhetsfrågor till företag i ett försök att åtgärda den befintliga informationsbristen. Dessutom är det sannolikt att de nuvarande förväntningarna om att företag ska använda en rad olika regelverk och standarder kommer att finnas kvar och till och med komma att öka i takt med att det värde som tillmäts hållbarhetsinformation fortsätter att öka. I avsaknad av politiska åtgärder för att skapa samförstånd om den information som företagen bör rapportera kommer kostnaderna och bördorna för de rapporterade företagen och användarna av sådan information att öka avsevärt.
- (14) Den växande skillnaden mellan användarnas informationsbehov och företagens nuvarande rapporteringsrutiner gör det mer sannolikt att enskilda medlemsstater kommer att införa allt mer avvikande nationella regler eller standarder. Olika rapporteringskrav i olika medlemsstater skulle skapa ytterligare kostnader och komplexitet för företag med gränsöverskridande verksamhet och därmed undergräva den inre marknaden och undergräva etableringsrätten och den fria rörligheten för kapital i hela unionen. Dessa olika rapporteringskrav gör också den rapporterade informationen mindre jämförbar över gränserna, vilket undergräver kapitalmarknadsunionen.

- (15) Artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU är tillämpliga på stora företag av allmänt intresse med ett genomsnittligt antal anställda på över 500 och på företag av allmänt intresse som är moderföretag i en stor koncern med ett genomsnittligt antal anställda över 500 på koncernnivå. Med tanke på att användarnas behov av hållbarhetsinformation ökar bör ytterligare kategorier av företag åläggas att rapportera sådan information. Det är därför lämpligt att kräva att alla stora företag och alla företag som är noterade på reglerade marknader, utom mikroföretag, ska rapportera detaljerad hållbarhetsinformation. I artiklarna 19a och 29a fastställs uttryckligen tillämpningsområdet för rapporteringskraven med hänvisning till artiklarna 2 och 3 i direktiv 2013/34/EU. Artiklarna 19a och 29a innebär alltså ingen ”förenkling” eller ”ändring” av något annat krav, och begränsningen av undantag för företag av allmänt intresse enligt artikel 40 i direktiv 2013/34/EU är inte tillämplig. Framför allt bör företag av allmänt intresse inte behandlas som stora företag med avseende på rapporteringsskyldigheterna i artiklarna 19a och 29a, dvs. små och medelstora företag av allmänt intresse bör tillåtas att rapportera i enlighet med de förenklade standarderna för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag. Dessutom bör alla företag som är moderföretag i stora koncerner utarbeta hållbarhetsrapportering på koncernnivå.
- (16) Kravet på att även stora onoterade företag ska offentliggöra information om hållbarhetsfrågor beror främst på oro över dessa företags inverkan och ansvarsskyldighet, också genom deras värdekedja. I detta avseende bör alla stora företag omfattas av samma krav på att rapportera hållbarhetsinformation offentligt. Finansmarknadsaktörer behöver dessutom information från dessa stora onoterade företag.
- (17) Kravet på att företag som inte är etablerade i unionen men har värdepapper som är noterade på reglerade marknader även bör offentliggöra information om hållbarhetsfrågor svarar mot finansmarknadsaktörernas behov av information från sådana företag för att förstå riskerna med och konsekvenserna av deras investeringar och för att uppfylla de krav på offentliggörande som fastställs i förordning (EU) 2019/2088.

(18) Med tanke på att hållbarhetsrelaterade risker blir allt viktigare och med beaktande av att små och medelstora företag som är noterade på reglerade marknader utgör en betydande andel av alla noterade företag i unionen, är det, för att investerarskyddet ska säkerställas, lämpligt att kräva att även dessa små och medelstora företag lämnar information om hållbarhetsfrågor. Införandet av detta krav kommer att bidra till att säkerställa att finansmarknadsaktörer kan inkludera mindre noterade företag i investeringsportföljer med hänvisning till att de rapporterar den hållbarhetsinformation som finansmarknadsaktörerna behöver. Det kommer därför att bidra till att skydda och förbättra mindre noterade företags tillgång till finansiellt kapital och undvika diskriminering av sådana företag från finansmarknadsaktörernas sida. Införandet av detta krav är också nödvändigt för att säkerställa att finansmarknadsaktörer har den information de behöver från investeringsobjekten för att kunna uppfylla sina egna krav på hållbarhetsinformation enligt förordning (EU) 2019/2088. Små och medelstora företag som är noterade på reglerade marknader bör dock ges tillräckligt med tid för att förbereda sig för tillämpningen av kravet på rapportering av hållbarhetsinformation, på grund av sin mindre storlek och sina mer begränsade resurser, och med beaktande av de svåra ekonomiska omständigheter som förorsakats av covid-19-pandemin. De bör även ges möjlighet att rapportera enligt standarder som står i proportion till de små och medelstora företagens kapacitet och resurser och som är relevanta med tanke på skalan på och komplexiteten i deras verksamhet. Små och medelstora företag som inte är noterade kan också välja att på frivillig basis använda dessa proportionerliga standarder. Standarderna för små och medelstora företag kommer att utgöra en referens för företag som omfattas av direktivet vad gäller den nivå på hållbarhetsinformation som de rimligen kan begära från små och medelstora företags leverantörer och kunder i sina värdekedjor.

- (19) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG²⁵ är tillämpligt på alla företag med värdepapper som är noterade på reglerade marknader. För att säkerställa att alla företag med värdepapper som är noterade på reglerade marknader, inbegripet emittenter från tredjeländer, omfattas av samma krav på hållbarhetsrapportering bör direktiv 2004/109/EG innehålla nödvändiga korshänvisningar till eventuella krav på hållbarhetsrapportering i årsredovisningen.
- (20) Genom artikel 23.4 första stycket led i och artikel 23.4 fjärde stycket i direktiv 2004/109/EG ges kommissionen befogenhet att anta åtgärder för att inrätta en mekanism för att fastställa likvärdigheten vad gäller den information som krävs enligt direktivet och för att fastställa allmänna likvärdighetskriterier för redovisningsstandarder. Artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG ger också kommissionen befogenhet att fatta nödvändiga beslut om likvärdighet för redovisningsstandarder som används av emittenter i tredjeland. För att återspegla införandet av hållbarhetskraven i direktiv 2004/109/EG bör kommissionen ges befogenhet att inrätta en mekanism för fastställande av likvärdighet vad avser de standarder för hållbarhetsrapportering som tillämpas av emittenter av värdepapper i tredjeland, på samma sätt som kommissionens förordning (EG) nr 1569/2007²⁶, som innehåller kriterierna för fastställande av likvärdighet för redovisningsstandarder som tillämpas av tredjelandsemittenter. Av samma skäl bör kommissionen också ges befogenhet att fatta nödvändiga beslut om likvärdigheten hos de standarder för hållbarhetsrapportering som används av emittenter i tredjeland. Den behöriga myndigheten i en tredjelandsemittents hemmedlemsstat

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

²⁶ Kommissionens förordning (EG) nr 1569/2007 av den 21 december 2007 om införande av en mekanism för fastställande av likvärdighet för redovisningsstandarder som tillämpas av tredjelandsemittenter av värdepapper enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG och 2004/109/EG (EUT L 340, 22.12.2007, s. 66).

får göra bedömningen att tredjelandsemittenten uppfyller EU:s krav på hållbarhetsrapportering om rapporteringen sker i enlighet med likvärdiga standarder för hållbarhetsrapportering. Dessa ändringar kommer att säkerställa enhetliga likvärdighetssystem när det gäller kraven på hållbarhetsrapportering och finansiell rapportering i samband med årsredovisningen.

- (21) Artiklarna 19a.3 och 29a.3 i direktiv 2013/34/EU undantar för närvarande alla dotterföretag från skyldigheten att rapportera icke-finansiell information när sådana företag och deras dotterföretag ingår i moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen, förutsatt att denna inbegriper icke-finansiell information som rapporterats enligt EU-kraven. Detta undantag bör också tillämpas om det moderföretag som rapporterar på konsoliderad nivå är ett tredjelandsföretag som rapporterar hållbarhetsinformation i enlighet med likvärdiga standarder för hållbarhetsrapportering. Eftersom direktiv 2004/109/EG innehåller lämpliga mekanismer för fastställande av likvärdighet mellan standarder för hållbarhetsrapportering och eftersom både företag med och utan värdepapper som är noterade på reglerade marknader bör ha en skyldighet att rapportera enligt samma standarder för hållbarhetsrapportering, bör de åtgärder som antas i enlighet med artikel 23.4 första stycket led i och artikel 23.4 fjärde stycket i direktiv 2004/109/EG, som inför en mekanism för fastställande av likvärdighet mellan standarder, användas för att fastställa undantaget för dotterföretag till moderföretag utanför EU enligt reglerna i direktiv 2013/34/EU. I detta hänseende bör dotterföretaget undantas när konsoliderad hållbarhetsrapportering utarbetas på ett sätt som är likvärdigt med de europeiska standarderna för hållbarhetsrapportering, som fastställts i enlighet med de relevanta åtgärder som antagits i enlighet med artikel 23.4 första stycket led i och artikel 23.4 fjärde stycket i direktiv 2004/109/EG.

- (21a) Det är nödvändigt att säkerställa att information om hållbarhet är lättillgänglig för användarna och att skapa transparens om vilket företag som är moderföretag till det undantagna dotterföretaget och som rapporterar på konsoliderad nivå. Det är därför nödvändigt att kräva att dessa dotterföretag till moderföretag i EU i sina förvaltningsberättelser tar med namnet på moderföretaget, webblänkarna till moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen och till uttalandet om hållbarhetsrapportering samt en hänvisning till att företaget är undantaget från kraven på hållbarhetsrapportering. I syfte att säkerställa informationens användbarhet måste medlemsstaterna få kräva att förvaltningsberättelsen för koncernen och uttalandet om hållbarhetsrapportering offentliggörs på ett språk som godtas av den medlemsstat som reglerar det undantagna dotterföretaget och att all nödvändig översättning till detta språk är auktoriserad. Dotterföretag till moderföretag utanför EU bör även offentliggöra förvaltningsberättelsen för koncernen och uttalandet om bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering på ett språk som godtas av den medlemsstat som reglerar det undantagna dotterföretaget för att säkerställa att relevant hållbarhetsinformation uppfyller kraven på offentliggörande i EU och att digital tillgång till denna information säkerställs.
- (22) I artikel 23 i direktiv 2013/34/EU undantas moderföretag från skyldigheten att upprätta koncernredovisningar och en förvaltningsberättelse för koncernen när dessa företag är dotterföretag till ett annat moderföretag som uppfyller denna skyldighet. Det bör dock klargöras att undantagsordningen för koncernredovisningen och förvaltningsberättelsen för koncernen fungerar oberoende av undantagsordningen för konsoliderad hållbarhetsrapportering. Ett företag kan därför undantas från kravet på finansiell rapportering för koncernen men inte undantas från kraven på konsoliderad hållbarhetsrapportering om dess yttersta moderföretag utarbetar koncernredovisningar och förvaltningsberättelser för koncerner i enlighet med unionsrätten, eller i enlighet med likvärdiga krav om företaget är etablerat i ett tredjeland, men inte utarbetar en konsoliderad hållbarhetsrapportering i enlighet med EU-lagstiftningen, eller i enlighet med likvärdiga krav om företaget är etablerat i ett tredjeland.

(23) Kreditinstitut och försäkringsföretag spelar en nyckelroll i omställningen till ett fullständigt hållbart ekonomiskt och finansiellt system för alla i linje med den europeiska gröna given. De kan ha betydande positiv och negativ inverkan genom sin låne-, investerings- och försäkringsteckning. Andra kreditinstitut och försäkringsföretag än de som är skyldiga att följa direktiv 2013/34/EU, inbegripet kooperativ och ömsesidiga företag, bör därför omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering, förutsatt att de uppfyller vissa storlekskriterier. Användarna av denna information skulle således kunna bedöma både dessa företags inverkan på samhället och miljön och de risker som dessa företag kan ställas inför i samband med hållbarhetsfrågor. I redovisningsdirektivet tillämpas tre alternativa kriterier för att fastställa huruvida ett företag ska anses vara ett ”stort företag”, nämligen balansomslutningen, nettoomsättningen och det genomsnittliga antalet anställda under räkenskapsåret. Nettoomsättningskriteriet måste anpassas för kreditinstitut och försäkringsföretag genom en hänvisning till definitionen av nettoomsättning i direktiv 1986/635 och i direktiv 1991/674 i stället för den allmänna definitionen i direktiv 2013/34/EU. För att säkerställa överensstämmelse med rapporteringskraven i rådets direktiv 86/635/EEG²⁷ om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut får medlemsstaterna välja att inte tillämpa kraven på hållbarhetsrapportering för kreditinstitut som förtecknas i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU²⁸.

²⁷ Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 31.12.1986, s. 1).

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (24) Förteckningen över hållbarhetsfrågor som företagen är skyldiga att rapportera om bör i största möjliga utsträckning överensstämma med den definition av ”hållbarhetsfaktorer” som anges i förordning (EU) 2019/2088. Denna förteckning bör också motsvara behoven och förväntningarna hos användarna och företagen, som ofta använder termerna ”miljö”, ”social” och ”styrning” som ett sätt att kategorisera de tre viktigaste hållbarhetsfrågorna. I förteckningen över hållbarhetsfaktorer i förordning (EU) 2019/2088 ingår inte uttryckligen styrningsfrågor. Definitionen av hållbarhetsfrågor i direktiv 2013/34/EU bör därför avse miljörelaterade, sociala och människorättsliga faktorer och styrningsfaktorer, och baseras på definitionen av ”hållbarhetsfaktorer” i förordning (EU) 2019/2088.
- (25) Enligt artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU ska rapportering inte bara ske ”i den utsträckning som krävs för att förstå företagets utveckling, resultat, ställning”, utan även på information som är nödvändig för att förstå den inverkan företagets verksamhet har på miljörelaterade, sociala och personalrelaterade frågor, respekt för mänskliga rättigheter samt bekämpning av korruption och mutor. Enligt dessa artiklar är företagen således skyldiga att rapportera både om hur företagets verksamhet påverkar människor och miljö och om hur olika hållbarhetsfrågor påverkar företaget. Detta kallas det dubbla väsentlighetsperspektivet, där riskerna för företaget och dess inverkan utgör ett enda väsentlighetsperspektiv. Kontrollen av ändamålsenligheten när det gäller företagsrapportering visar att dessa två perspektiv ofta inte förstås eller tillämpas väl. Det är därför nödvändigt att klargöra att företagen bör beakta varje väsentlighetsperspektiv i sig och lämna ut information som är väsentlig ur båda perspektiven samt information som är väsentlig ur ett enda perspektiv.

- (26) Enligt artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU ska företag lämna information om fem rapporteringsområden: affärsmodell, policy (inbegripet de förfaranden för due diligence-granskning som genomförts), resultatet av denna policy, risker och riskhantering, samt centrala resultatindikatorer som är relevanta för verksamheten. Artikel 19a.1 i direktiv 2013/34/EU innehåller inga uttryckliga hänvisningar till andra rapporteringsområden som användarna av informationen anser vara relevanta, av vilka en del överensstämmer med upplysningar som ingår i internationella regelverk, inbegripet rekommendationerna från arbetsgruppen för klimatrelaterade finansiella upplysningar. Informationskraven bör vara tillräckligt detaljerade för att säkerställa att företagen rapporterar information om sin resiliens mot hållbarhetsrelaterade risker. Utöver de rapporteringsområden som anges i artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU bör företagen därför vara skyldiga att lämna ut information om sin affärsstrategi och om affärsmodellens resiliens och strategi mot risker när det gäller hållbarhetsfrågor, samt alla planer de kan behöva för att säkerställa att deras affärsmodell och affärsstrategi är förenlig med omställningen till en hållbar och klimatneutral ekonomi, om och på vilket sätt deras affärsmodell och affärsstrategi tar hänsyn till berörda parter intressen, eventuella möjligheter för företaget som hållbarhetsfrågorna ger upphov till, genomförandet av de aspekter av affärsstrategin som påverkar eller påverkas av hållbarhetsfrågor, eventuella hållbarhetsmål som fastställts av företaget och de framsteg som gjorts för att uppnå dem, styrelsens och ledningens uppgift vad avser hållbarhetsfrågor, huvudsaklig faktisk och potentiell negativa inverkan av företagets verksamhet, och hur företaget har identifierat den information som det rapporterar om. Så snart offentliggörande av inslag som mål och framstegen mot att uppnå dem krävs är inte det separata kravet på att offentliggöra utfallet av policyn längre nödvändigt.

(27) För att säkerställa överensstämmelse med internationella instrument såsom FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, OECD:s riktlinjer för multinationella företag och OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfullt företagande bör informationskraven om tillbörlig aktsamhet specificeras mer i detalj än vad som är fallet i artikel 19a.1 b och artikel 29a.1 b i direktiv 2013/34/EU. Tillbörlig aktsamhet är den process som företagen genomför för att identifiera, förebygga, begränsa och avhjälpa den huvudsakliga faktiska och potentiella negativa inverkan av sin verksamhet och identifiera hur de hanterar dessa negativa konsekvenser. Konsekvenser i samband med ett företags verksamhet omfattar inverkan som direkt orsakas av företaget, inverkan som företaget bidrar till och inverkan som på annat sätt är kopplade till företagets värdekedja. Förfarandet för tillbörlig aktsamhet gäller företagets hela värdekedja, inklusive dess egen verksamhet, produkter och tjänster, affärsförbindelser och leveranskedjor. I enlighet med FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter ska en faktisk eller potentiell negativ inverkan anses vara huvudsaklig om den var en av de största effekterna i samband med företagets verksamhet på grundval av följande: Hur allvarlig inverkan på människor eller miljö är. Antalet individer som påverkas eller kan påverkas, eller omfattningen av miljöskadorna. Hur lätt skadan kan avhjälpas, miljön eller de drabbade människorna återställas till deras tidigare skick.

(28) Direktiv 2013/34/EU kräver inte att upplysningar lämnas om andra immateriella resurser än immateriella anläggningstillgångar som redovisas i balansräkningen. Det är allmänt erkänt att information om immateriella tillgångar och andra immateriella faktorer, inbegripet internt genererade immateriella tillgångar, är underrapporterad, vilket hindrar en korrekt bedömning av ett företags utveckling, resultat och ställning samt övervakning av investeringar. För att göra det möjligt för investerare att bättre förstå den allt större skillnaden mellan det redovisade värdet för många företag och deras marknadsvärdering, som observeras inom många sektorer av ekonomin, bör lämplig rapportering om immateriella tillgångar krävas av alla stora företag och alla företag som är noterade på reglerade marknader, utom mikroföretag. Viss information om immateriella resurser har dock en mycket nära koppling till hållbarhetsfrågor och ska därför ingå i hållbarhetsrapporteringen. Information om anställdas färdigheter, kompetenser, erfarenhet, lojalitet gentemot företaget och motivation att förbättra förfaranden, varor och tjänster är exempel på sådan hållbarhetsinformation som rör sociala frågor som också kan betraktas som information om immateriella resurser. Information om kvaliteten på förbindelserna mellan företaget och dess berörda parter, däribland kunder, leverantörer och samhällen som påverkas av företagets verksamhet, är på samma sätt hållbarhetsinformation som är relevant för sociala frågor och styrningsfrågor som också kan betraktas som information om immateriella resurser. Dessa exempel visar hur det i vissa fall inte är möjligt att skilja på information om immateriella resurser och information om hållbarhetsfrågor.

- (29) I artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU anges inte om den information som ska rapporteras ska vara framåtblickande eller information om tidigare resultat. Det råder för närvarande brist på framåtblickande information, något som användare av hållbarhetsinformation särskilt värdesätter. I artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU bör det därför anges att den hållbarhetsinformation som rapporteras ska omfatta såväl framåtblickande som tillbakablickande uppgifter samt både kvalitativ och kvantitativ information. Den rapporterade hållbarhetsinformationen bör, beroende på vad som är lämpligt, också ta hänsyn till korta, medellånga och långsiktiga tidsperspektiv och innehålla information om företagets hela värdekedja, inklusive dess egen verksamhet, dess produkter och tjänster, dess affärsförbindelser och dess leveranskedja. Information om företagets hela värdekedja skulle omfatta information om dess värdekedja inom EU och information som omfattar tredjeländer om företagets värdekedja sträcker sig utanför EU.
- (30) Enligt artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU ska företag i sin icke-finansiella rapportering inkludera hänvisningar till och ytterligare förklaringar av de belopp som tas upp i årsredovisningen eller årsbokslutet. Enligt dessa artiklar är företagen emellertid inte skyldiga att hänvisa till annan information i förvaltningsberättelsen eller att lägga till ytterligare förklaringar till denna information. För närvarande råder därför bristande överensstämmelse mellan den icke-finansiella information som rapporteras och resten av den information som redovisas i förvaltningsberättelsen. Det är nödvändigt att fastställa tydliga krav i detta avseende.
- (31) Enligt artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU ska företagen lämna en tydlig och motiverad förklaring till varför de inte har någon politik på ett eller flera av de angivna områdena, i de fall där företaget inte har det. Skillnaden i behandlingen av upplysningar om den policy som företagen kan ha, har jämfört med de andra rapporteringsområdena i dessa artiklar skapat förvirring bland de rapporterande företagen och har inte bidragit till att förbättra kvaliteten på den rapporterade informationen. Det finns därför inget behov av att behålla denna skillnad i behandlingen av policyer i direktivet. Standarderna kommer att avgöra vilken information som behöver lämnas ut för vart och ett av de rapporteringsområden som nämns i artiklarna 19a och 29a.

(32) Företag som omfattas av artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU kan förlita sig på nationella, unionsbaserade eller internationella rapporteringsregler, och om de gör det måste de ange vilka regelverk de har använt sig av. Direktiv 2013/34/EU kräver dock inte att företag ska använda ett gemensamt regelverk eller en gemensam standard för rapportering, och det hindrar inte företag från att välja att inte alls använda något eller några regelverk eller standarder för rapportering. I enlighet med artikel 2 i direktiv 2014/95/EU offentliggjorde kommissionen under 2017 icke-bindande riktlinjer för företag som omfattas av det direktivet²⁹. Under 2019 offentliggjorde kommissionen ytterligare riktlinjer, särskilt om rapportering av klimatrelaterad information³⁰. Riktlinjerna för klimatrapporering inbegrep uttryckligen rekommendationerna från arbetsgruppen för klimatrelaterad finansiell information. Tillgängliga uppgifter tyder på att dessa icke-bindande riktlinjer inte hade någon betydande inverkan på kvaliteten på företagens icke-finansiella rapportering enligt artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU. Riktlinjernas frivilliga karaktär innebär att det står företagen fritt att tillämpa dem eller inte. Riktlinjerna kan därför inte i sig säkerställa att information som lämnas av olika företag är jämförbar eller att all information som användarna anser vara relevant lämnas ut. Därför behövs obligatoriska gemensamma rapporteringsstandarder för att säkerställa att informationen är jämförbar och att all relevant information offentliggörs. Med utgångspunkt i principen om dubbel väsentlighet bör standarderna omfatta all information som är väsentlig för användarna. Gemensamma rapporteringsstandarder är också nödvändiga för att möjliggöra revision och digitalisering av hållbarhetsrapportering och för att underlätta dess tillsyn och verkställbarhet. Utvecklingen av obligatoriska gemensamma standarder för hållbarhetsrapportering är nödvändig för att gå vidare till en situation där hållbarhetsinformation har en ställning som är jämförbar med den finansiella informationens. Antagandet av standarder för hållbarhetsrapportering genom delegerade förordningar kommer att säkerställa harmoniserad hållbarhetsrapportering i hela unionen. Ett företag skulle därför uppfylla kraven i artiklarna 19a och 29a genom att rapportera enligt standarderna för hållbarhetsrapportering.

²⁹ Meddelande från kommissionen *Riktlinjer för icke-finansiell rapportering (metod för rapportering av icke-finansiell information)* (C/2017/4234).

³⁰ Meddelande från kommissionen: *Riktlinjer för icke-finansiell rapportering: Tillägg avseende rapportering av klimatrelaterad information* (C/2019/4490).

- (33) Ingen befintlig standard och inget befintligt regelverk tillgodoser unionens behov av detaljerad hållbarhetsrapportering på egen hand. Den information som krävs enligt direktiv 2013/34/EU måste omfatta information som är relevant ur varje väsentlighetsperspektiv, måste omfatta alla hållbarhetsfrågor och kraven måste i förekommande fall anpassas till andra skyldigheter enligt unionsrätten att offentliggöra hållbarhetsinformation, inbegripet de skyldigheter som fastställs i förordning (EU) 2020/852 och förordning (EU) 2019/2088. Dessutom måste obligatoriska standarder för hållbarhetsrapportering för unionens företag stå i proportion till ambitionsnivån i den europeiska gröna given och unionens klimatneutralitetsmål för 2050. Det är därför nödvändigt att ge kommissionen befogenhet att anta unionsstandarder för hållbarhetsrapportering, så att de snabbt kan antas och så att innehållet i standarderna för hållbarhetsrapportering motsvarar unionens behov.
- (34) European Financial Reporting Advisory Group (Efrag) är en ideell förening som inrättats enligt belgisk lag och som tjänar allmänintresset genom att ge råd till kommissionen om godkännande av internationella redovisningsstandarder. Efrag har etablerat sitt rykte som ett europeiskt expertcentrum för företagsrapportering och är väl lämpat att främja samordning mellan europeiska standarder för hållbarhetsrapportering och internationella initiativ som syftar till att utveckla standarder som är enhetliga i hela världen. I mars 2021 offentliggjorde en arbetsgrupp med flera berörda parter som Efrag inrättat rekommendationer för en eventuell utveckling av standarder för hållbarhetsrapportering för Europeiska unionen. Dessa rekommendationer innehåller förslag om att utveckla en sammanhängande och omfattande uppsättning rapporteringsstandarder som omfattar alla hållbarhetsfrågor ur ett dubbelt väsentlighetsperspektiv. Rekommendationerna innehåller också en detaljerad färdplan för utvecklingen av sådana standarder och förslag till ömsesidigt förstärkande samarbete mellan globala initiativ för fastställande av standarder och Europeiska unionens initiativ för fastställande av standarder. I mars 2021 offentliggjorde Efrags ordförande rekommendationer om möjliga ändringar av Efrags styrning för det fall att föreningen skulle uppmanas att utarbeta tekniska råd om standarder för hållbarhetsrapportering.

Bland annat rekommenderas att man inom Efrag kompenserar med en ny pelare för hållbarhetsrapportering utan att man i någon större utsträckning ändrar den befintliga pelaren för finansiell rapportering. När kommissionen antar standarder för hållbarhetsrapportering bör den ta hänsyn till de tekniska råd som Efrag kommer att utarbeta. För att säkerställa högkvalitativa standarder som bidrar till det europeiska allmänna bästa och tillgodoser behoven hos företag och användare av den information som rapporteras, bör Efrags tekniska rådgivning utarbetas enligt ett korrekt vederbörligt förfarande, med offentlig tillsyn och transparens, åtföljt av lönsamhetsanalyser, och utarbetas med sakkunskap från relevanta berörda parter. För att säkerställa att unionens standarder för hållbarhetsrapportering tar hänsyn till synpunkter från unionens medlemsstater bör kommissionen innan den antar standarderna samråda med medlemsstaternas expertgrupp om hållbar finansiering, som avses i artikel 24 i förordning (EU) 2020/852, och med den föreskrivande kommitté för redovisningsfrågor som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 1606/2002, om Efrags tekniska rådgivning. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), Europeiska bankmyndigheten (EBA) och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) spelar en roll vid utarbetandet av tekniska standarder för tillsyn i enlighet med förordning (EU) 2019/2088 och det måste råda samstämmighet mellan dessa tekniska standarder för tillsyn och standarderna för hållbarhetsrapportering. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010³¹ spelar Esma också en roll när det gäller att främja enhetlighet i tillsynen när det gäller genomdrivandet av företagsrapportering från emittenter vars värdepapper är noterade på reglerade marknader i EU och som kommer att vara skyldiga att använda dessa standarder för hållbarhetsrapportering. Esma, EBA och Eiopa bör därför åläggas att avge ett yttrande om Efrags tekniska rådgivning.

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

Detta yttrande ska lämnas inom två månader från dagen för mottagandet av kommissionens begäran. Dessutom bör kommissionen samråda med Europeiska miljöbyrån, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Europeiska centralbanken, kommittén för europeiska tillsynsorgan för revisorer och plattformen för hållbar finansiering för att säkerställa att standarderna för hållbarhetsrapportering är förenliga med relevant unionspolitik och unionslagstiftning. Om något av dessa organ beslutar att avge ett yttrande, ska de göra detta inom två månader från den dag då de rådfrågades av kommissionen.

- (35) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör vara förenliga med annan unionslagstiftning. Dessa standarder bör i synnerhet anpassas till de informationskrav som fastställs i förordning (EU) 2019/2088, och de bör ta hänsyn till underliggande indikatorer och metoder som anges i de olika delegerade akter som antagits i enlighet med förordning (EU) 2020/852, informationskraven för administratörer av referensvärden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011³², minimistandarderna för konstruktion av EU:s referensvärden för klimatomställning och EU:s referensvärden för anpassning till Parisavtalet och allt arbete som utförs av Europeiska bankmyndigheten för att genomföra kraven på offentliggörande inom tredje pelaren i förordning (EU) nr 575/2013. Standarder bör ta hänsyn till unionens miljölagstiftning, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG³³ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009³⁴, och bör ta hänsyn till kommissionens rekommendation 2013/179/EU³⁵ och dess bilagor samt uppdateringar av dessa.

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (EUT L 171, 29.6.2016, s. 1).

³³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

³⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1).

³⁵ Kommissionens rekommendation 2013/179/EU av den 9 april 2013 om användningen av gemensamma metoder för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelperspektiv (EUT L 124, 4.5.2013, s. 1).

Annan relevant unionslagstiftning, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU³⁶, och de krav som fastställs i unionsrätten för företag när det gäller ledande befattningshavares skyldigheter och tillbörlig aktsamhet bör också beaktas.

- (36) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör beakta kommissionens riktlinjer för icke-finansiell rapportering³⁷ och kommissionens riktlinjer för rapportering av klimatrelaterad information³⁸. De bör också beakta andra rapporteringskrav i direktiv 2013/34/EU som inte är direkt relaterade till hållbarhet, i syfte att ge användarna av den rapporterade informationen en bättre förståelse av företagets utveckling, resultat, ställning och inverkan, genom att maximera kopplingarna mellan hållbarhetsinformationen och annan information som rapporteras i enlighet med direktiv 2013/34/EU.
- (37) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör vara proportionerliga och bör inte medföra onödiga administrativa bördor för de företag som är skyldiga att använda dem. För att minimera störningar för företag som redan rapporterar hållbarhetsinformation bör standarderna för hållbarhetsrapportering, i förekommande fall, ta hänsyn till befintliga standarder och regelverk för hållbarhetsrapportering och redovisning. Dessa omfattar Global Reporting Initiative, Sustainability Accounting Standards Board, International Integrated Reporting Council, International Accounting Standards Board, Task Force on Climate related Financial Disclosures, Carbon Disclosure Standards Board och CDP (tidigare Carbon Disclosure Project). Europeiska unionens standarder bör ta hänsyn till alla standarder för hållbarhetsrapportering som utarbetats inom ramen för International Financial Reporting Standards Foundation. För att undvika onödig fragmentering av lagstiftningen som kan få negativa konsekvenser för företag som bedriver global verksamhet bör europeiska standarder bidra till att standarderna för hållbarhetsrapportering på global nivå konvergerar.

³⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

³⁷ 2017/C 215/01.

³⁸ 2019/C 209/01.

- (38) I sitt meddelande om den europeiska gröna given åtog sig kommissionen att stödja företag och andra berörda parter i utarbetandet av standardiserade redovisningsprinciper för naturkapital inom unionen och internationellt, i syfte att säkerställa lämplig hantering av miljörisker och möjligheter till minskad klimatpåverkan, och för att minska tillhörande transaktionskostnader. Genom det transparensprojekt som sponsras inom ramen för Life-programmet håller man på att utarbeta den första metoden för redovisning av naturkapital, vilket kommer att göra de befintliga metoderna lättare att jämföra och mer transparenta samtidigt som man sänker tröskeln för företag att anta och använda systemen till stöd för framtidssäkring av deras verksamhet. Naturkapitalprotokollet är också en viktig referens på detta område. Även om metoder för redovisning av naturkapital främst tjänar till att stärka interna förvaltningsbeslut bör de vederbörligen beaktas vid fastställandet av standarder för hållbarhetsrapportering. Vissa redovisningsmetoder för naturkapital syftar till att sätta ett monetärt värde på miljöeffekterna av företagens verksamhet, vilket kan hjälpa användarna att bättre förstå dess inverkan. Det är därför lämpligt att standarder för hållbarhetsrapportering kan inkludera monetariserade indikatorer för hållbarhetskonsekvenser om detta anses nödvändigt.
- (39) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör även ta hänsyn till internationellt erkända principer och regelverk för ansvarsfullt företagande, företagens sociala ansvar och hållbar utveckling, inbegripet FN:s mål för hållbar utveckling, FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, OECD:s riktlinjer för multinationella företag, OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfullt företagande och relaterade sektorsriktlinjer, FN:s Global Compact-initiativ, Internationella arbetsorganisationens trepartsförklaring om multinationella företag och socialpolitik, standarden ISO 26000 om socialt ansvar och FN:s principer för ansvarsfulla investeringar.

- (40) Det bör säkerställas att den information som rapporteras av företag i enlighet med standarderna för hållbarhetsrapportering tillgodoser användarnas behov. Rapporteringsstandarderna bör därför specificera den information som företagen ska offentliggöra om alla viktiga miljöfaktorer, inbegripet deras inverkan och beroende av klimat, luft, mark, vatten och biologisk mångfald. Förordning (EU) 2020/852 innehåller en klassificering av unionens miljömål. Av konsekvensskäl är det lämpligt att använda en liknande klassificering för att identifiera de miljöfaktorer som bör hanteras genom standarder för hållbarhetsrapportering. Standarderna för rapportering bör beakta och specificera all geografisk eller annan kontextuell information som företagen bör lämna ut för att ge en förståelse av deras huvudsakliga inverkan på hållbarhetsfrågor och de huvudsakliga risker för företaget som följer av hållbarhetsfrågor.
- (41) När det gäller klimatrelaterad information är användarna intresserade av att känna till om företagens fysiska risker och omställningsrisker och om deras resiliens mot olika klimatscenarier. De är också intresserade av nivån på och omfattningen av de utsläpp och upptag av växthusgaser som tillskrivs företaget, inbegripet i vilken utsträckning företaget använder kompensationer och källan till dessa kompensationer. För att uppnå en klimatneutral ekonomi krävs en anpassning av redovisningen av växthusgaser och kompensation. Användarna behöver tillförlitlig information om kompensation som bemöter farhågor om eventuell dubbelräkning och överskattningar, med tanke på de risker för uppnåendet av klimatrelaterade mål som dubbelräkning och överskattningar kan ge upphov till. Standarderna för rapportering bör därför specificera den information som företagen bör rapportera avseende dessa frågor.
- (42) För att uppnå en klimatneutral och cirkulär ekonomi och en giftfri miljö krävs en fullständig mobilisering av alla ekonomiska sektorer. Att minska energianvändningen och öka energieffektiviteten är avgörande i detta avseende eftersom energi används i hela försörjningskedjan. Energiaspekter bör därför vederbörligen beaktas i standarderna för hållbarhetsrapportering, särskilt när det gäller miljöfrågor.

(43) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör specificera den information som företagen bör redovisa om sociala faktorer, inbegripet arbetstagarfaktorer och mänskliga rättigheter. Sådan information bör omfatta företagens inverkan på människor, inbegripet människors hälsa. Den information som företag lämnar ut om mänskliga rättigheter bör i förekommande fall inbegripa information om tvångsarbete i deras värdekedjor. Standarder om rapportering som tar upp sociala faktorer bör specificera den information som företagen bör offentliggöra med avseende på principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter som är relevanta för företag, inbegripet lika möjligheter för alla och arbetsvillkor. I handlingsplanen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som antogs i mars 2021, efterlyses strängare krav på företag att rapportera om sociala frågor. Standarderna för rapportering bör också specificera den information som företagen bör lämna ut med avseende på mänskliga rättigheter, grundläggande friheter, demokratiska principer och standarder som fastställs i det internationella regelverket för mänskliga rättigheter och andra grundläggande FN-konventioner om mänskliga rättigheter, Internationella arbetsorganisationens deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet, Internationella arbetsorganisationens grundläggande konventioner och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

(44) Användarna behöver information om styrningsfaktorer. De styrningsfaktorer som är av störst relevans för användarna förtecknas av auktoritativa rapporteringsramar, t.ex. Global Reporting Initiative och Task Force on Climate related Financial Disclosures, samt av auktoritativa globala ramar, t.ex. de globala företagsstyrningsprinciperna från International Corporate Governance Network och G20:s och OECD:s principer för företagsstyrning. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör specificera den information som företagen bör redovisa om styrningsfaktorer. Detta bör omfatta information om den roll som ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan har när det gäller hållbarhetsfrågor, om deras tillgång till sakkunskap och kompetens när det gäller att utföra denna uppgift med egen sakkunskap eller genom anlitande av nödvändig sakkunskap samt om ett företags system för intern kontroll och riskhantering i samband med processen för hållbarhetsrapportering.

Användarna behöver också information om företagens företagskultur och affärsetik – erkända inslag i auktoritativa ramar för företagsstyrning, t.ex. de globala företagsstyrningsprinciperna från International Corporate Governance Network – inbegripet information om bekämpning av korruption och mutor, och om deras politiska engagemang, inklusive lobbyverksamhet. Information om företagets ledning och kvaliteten på förbindelserna med kunder, leverantörer och samhällen som påverkas av företagets verksamhet hjälper användarna att förstå företagets risker och företagets inverkan på hållbarhetsfrågor. Information om förbindelser med leverantörer, inbegripet betalningspraxis avseende betalningsdatum eller betalningsperiod, räntesats vid sen betalning eller ersättning för indrivningskostnader enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU³⁹ om sena betalningar vid handelstransaktioner. Varje år drabbas tusentals företag, särskilt små och medelstora företag, av administrativa och ekonomiska bördor, eftersom de får betalt för sent eller inte alls. Sena betalningar leder i slutändan till insolvens och konkurs, med destruktiva effekter på hela värdekedjor. Ökad information om betalningsmetoder bör göra det möjligt för andra företag att identifiera snabba och pålitliga betalare, upptäcka orättvis betalningspraxis, få tillgång till information om de företag de handlar med och förhandla om rättvisare betalningsvillkor.

- (45) Standarderna för rapportering bör främja en mer integrerad bild av all information som företag offentliggör i förvaltningsberättelsen för att ge användarna av denna information en bättre förståelse av företagets utveckling, resultat, ställning och inverkan. Dessa standarder bör vid behov skilja mellan information som företagen bör offentliggöra när de rapporterar på individuell nivå och den information som företagen bör offentliggöra när de rapporterar på konsoliderad nivå. Dessa standarder bör också innehålla vägledning för företag om processen för att identifiera den hållbarhetsinformation som bör ingå i förvaltningsberättelsen, eftersom ett företag endast bör vara skyldigt att lämna sådan information som är relevant för att förstå dess inverkan på hållbarhetsfrågor och sådan information som är relevant för att förstå hur hållbarhetsfrågor påverkar dess utveckling, resultat och ställning.

³⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner (EUT L 48, 23.2.2011, s. 1).

- (46) Företag inom samma sektor utsätts ofta för liknande hållbarhetsrelaterade risker, och de har ofta liknande effekter på samhället och miljön. Jämförelser mellan företag inom samma sektor är särskilt värdefulla för investerare och andra användare av hållbarhetsinformation. De standarder för hållbarhetsrapportering som antagits av kommissionen bör därför specificera både information som företag i alla sektorer bör offentliggöra och information som företagen bör offentliggöra beroende på deras verksamhetssektor. Standarderna bör också ta hänsyn till de svårigheter som företag kan stöta på när det gäller att samla in information från aktörer i hela värdekedjan, särskilt från leverantörer av små och medelstora företag och från leverantörer på tillväxtmarknader och i tillväxtekonomier.
- (47) För att tillgodose användarnas informationsbehov i god tid, och särskilt med tanke på hur brådskande det är att tillgodose informationsbehoven hos de finansmarknadsaktörer som omfattas av kraven i de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 4.6 och 4.7 i förordning (EU) 2019/2088, bör kommissionen anta en första uppsättning standarder för rapportering senast den 31 oktober 2022. Denna uppsättning standarder för rapportering bör specificera den information som företagen bör offentliggöra med avseende på alla rapporteringsområden och hållbarhetsfrågor och att finansmarknadsaktörer måste fullgöra de upplysningsskyldigheter som fastställs i förordning (EU) 2019/2088. Kommissionen bör anta en andra uppsättning rapporteringsstandarder senast den 31 oktober 2023, som specificerar kompletterande information som företagen bör lämna om hållbarhetsfrågor och vid behov rapporteringsområden och information som är specifik för den sektor inom vilken ett företag är verksamt. Kommissionen bör se över standarderna, inbegripet standarderna för små och medelstora företag, vart tredje år för att ta hänsyn till relevant utveckling, inbegripet utvecklingen av internationella standarder.

(48) I direktiv 2013/34/EU krävs inte att förvaltningsberättelsen ska tillhandahållas i digitalt format, vilket försvårar den rapporterade informationens sökbarhet och användbarhet. Användare av hållbarhetsinformation förväntar sig allt oftare att sådan information ska vara sökbar och maskinläsbar i digitala format. Digitaliseringen skapar möjligheter att utnyttja information på ett effektivare sätt och har potential för betydande kostnadsbesparingar för både användare och företag. Företagen bör därför vara skyldiga att utarbeta sin förvaltningsberättelse i det format som avses i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815⁴⁰ (XHTML-format) och märka hållbarhetsinformation, inbegripet de upplysningar som krävs enligt artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, i enlighet med det format som avses i den delegerade förordningen när detta väl har fastställts. Det kommer att krävas en digital taxonomi för unionens standarder för hållbarhetsrapportering för att den information som rapporteras ska kunna taggas i enlighet med dessa standarder. Dessa krav bör bidra till det digitaliseringsarbete som kommissionen tillkännagav i sitt meddelande *En europeisk strategi för data*⁴¹ och i *strategin för digital finansiering i EU*⁴². Dessa krav kompletterar också inrättandet av en gemensam europeisk kontaktpunkt för offentlig företagsinformation i enlighet med handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen, som även tar hänsyn till behovet av strukturerade data.

⁴⁰ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/815 av den 17 december 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specifikation av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat (EUT L 143, 29.5.2019, s. 1).

⁴¹ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/european-strategy-data>

⁴² https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en

- (49) För att göra det möjligt att ta med den rapporterade hållbarhetsinformationen i den gemensamma europeiska åtkomstpunkten bör medlemsstaterna säkerställa att företag som inte har några värdepapper noterade på reglerade marknader offentliggör sin förvaltningsberättelse, inklusive hållbarhetsrapporteringen, i det elektroniska format som föreskrivs i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815.
- (50) Enligt artikel 19a.4 i direktiv 2013/34/EU får medlemsstaterna undanta företag från skyldigheten att i förvaltningsberättelsen inkludera den icke-finansiella rapport som krävs enligt artikel 19a.1. Medlemsstaterna får göra detta om det berörda företaget utarbetar en separat rapport som offentliggörs tillsammans med förvaltningsberättelsen i enlighet med artikel 30 i det direktivet, eller om rapporten offentliggörs på företagets webbplats inom en rimlig tidsperiod som inte överstiger sex månader efter balansdagen och som det hänvisas till i förvaltningsberättelsen. Samma möjlighet finns för den konsoliderade icke-finansiella rapport för koncernen som avses i artikel 29a.4 i direktiv 2013/34/EU. 20 medlemsstater har utnyttjat denna möjlighet. Möjligheten att offentliggöra en separat rapport försvårar dock tillgången till information som kopplar samman finansiell information och information om hållbarhetsfrågor. Det försvårar också sökbarheten och tillgången till information för användare, särskilt investerare, som är intresserade av både finansiell information och hållbarhetsinformation. Eventuella olika publiceringstider för finansiell information och hållbarhetsinformation förvärrar detta problem. Offentliggörande i en separat rapport kan även ge intrycket, internt och externt, att hållbarhetsinformation tillhör en kategori av mindre relevant information, vilket kan inverka negativt på informationens uppfattade tillförlitlighet. Företagen bör därför rapportera hållbarhetsinformation i ett särskilt och tydligt identifierbart avsnitt i förvaltningsberättelsen, och medlemsstaterna bör inte längre ha rätt att undanta företag från skyldigheten att i förvaltningsberättelsen inkludera information om hållbarhetsfrågor.

En sådan skyldighet bidrar också till att klargöra de nationella behöriga myndigheternas roll i övervakningen av hållbarhetsrapporteringen, som en del av förvaltningsberättelsen, i enlighet med direktiv 2004/109/EG. Dessutom bör företag som är skyldiga att rapportera hållbarhetsinformation under inga omständigheter undantas från skyldigheten att offentliggöra förvaltningsberättelsen, eftersom det är viktigt att säkerställa att hållbarhetsinformation är allmänt tillgänglig.

- (51) Enligt artikel 20 i direktiv 2013/34/EU ska företag med värdepapper som är noterade på reglerade marknader ta med en företagsstyrningsrapport i sin förvaltningsberättelse, som bland annat ska innehålla en beskrivning av företagets mångfaldsplan i förhållande till dess förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan. Artikel 20 i direktiv 2013/34/EU ger företagen flexibilitet att bestämma vilka aspekter av mångfald de rapporterar om. Det innebär inte någon uttrycklig skyldighet för företag att lämna information om någon särskild aspekt av mångfald. För att uppnå en jämnare könsfördelning i det ekonomiska beslutsfattandet är det nödvändigt att säkerställa att företag med värdepapper som är noterade på reglerade marknader alltid rapporterar om sin jämställdhetspolitik och dess genomförande. För att undvika onödiga administrativa bördor bör dessa företag dock ha möjlighet att rapportera en del av den information som krävs enligt artikel 20 i direktiv 2013/34/EU tillsammans med annan hållbarhetsrelaterad information. Om de beslutar att göra detta måste företagsstyrningsrapporten innehålla en hänvisning till företagets hållbarhetsrapportering, och informationen enligt artikel 20 i direktiv 2013/34/EU bör fortfarande omfattas av kraven på bestyrkande för företagsstyrningsrapporten.

- (52) Enligt artikel 33 i direktiv 2013/34/EU ska medlemsstaterna se till att ledamöterna av ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan kollektivt ansvarar för att säkerställa att årsbokslutet (i tillämpliga fall koncernredovisningen), förvaltningsberättelsen (i tillämpliga fall den för koncernen) och företagsstyrningsrapporten (i tillämpliga fall den för koncernen) upprättas och offentliggörs i enlighet med kraven i det direktivet. Detta kollektiva ansvar bör utvidgas till att omfatta de digitaliseringskrav som fastställs i den delegerade förordningen (EU) 2019/815, kravet att följa unionens standarder för hållbarhetsrapportering och kravet på att märka hållbarhetsrapportering.
- (53) Vid revisioner görs åtskillnad mellan bestyrkandeuppdrag med begränsad säkerhet och sådana med rimlig säkerhet. Slutsatsen av ett uppdrag med begränsad säkerhet ges vanligen i en negativ uttrycksform genom att det anges att inget har framkommit som tyder på att informationen om sakförhållandet innehåller någon väsentlig felaktighet. Revisorn utför färre tester än vid ett uppdrag med rimlig säkerhet. Arbetet med ett uppdrag med begränsad säkerhet är därför mindre än vid ett uppdrag med rimlig säkerhet. Arbetsinsatsen i ett uppdrag med rimlig säkerhet innebär omfattande förfaranden, bland annat beaktande av det rapporterade företags interna kontroller och substansgranskning, och är därför betydligt högre än vid ett uppdrag med begränsad säkerhet. Slutsatsen av denna typ av uppdrag ges vanligtvis i en positiv uttrycksform som ett uttalande om hur granskningsämnet ska bedömas gentemot tidigare fastställda kriterier. Enligt artikel 19a.5 och artikel 29a.5 i direktiv 2013/34/EU ska medlemsstaterna säkerställa att den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget kontrollerar om redovisningen av icke-finansiell information eller den separata rapporten har lämnats. Det krävs inte att en oberoende leverantör av kvalitetssäkringstjänster verifierar informationen, även om den ger medlemsstaterna möjlighet att kräva sådan verifiering när de så önskar.

Avsaknaden av ett krav på bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering skulle, till skillnad från kravet på att den lagstadgade revisorn ska utföra ett uppdrag med rimlig säkerhet avseende de finansiella rapporterna, hota trovärdigheten hos den hållbarhetsinformation som offentliggörs och därmed inte tillgodose behoven hos de avsedda användarna av denna information. Även om målet är att ha en liknande säkerhetsnivå för finansiell rapportering och hållbarhetsrapportering, skapar avsaknaden av en gemensamt överenskommen standard för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering en risk för olika uppfattningar och förväntningar om vad ett rimligt bestyrkandeuppdrag skulle innebära för olika kategorier av hållbarhetsinformation, särskilt när det gäller framåtblickande och kvalitativa upplysningar. Därför bör man överväga en progressiv strategi för att höja den säkerhetsnivå som krävs för hållbarhetsinformation, till att börja med en skyldighet för den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget att uttala sig om huruvida hållbarhetsrapporteringen uppfyller unionskraven på grundval av ett uppdrag med begränsad säkerhet. Detta uttalande bör avse hållbarhetsrapporteringens överensstämmelse med unionens standarder för hållbarhetsrapportering, den process som företaget genomför för att identifiera den information som rapporteras i enlighet med standarderna för hållbarhetsrapportering och efterlevnaden av kravet på att märka hållbarhetsrapportering. Revisorn bör också bedöma om företagets rapportering uppfyller rapporteringskraven i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852.

För att garantera en gemensam förståelse av och gemensamma förväntningar på vad ett uppdrag med rimlig säkerhet skulle bestå av bör den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget vara skyldigt att avge ett uttalande grundat på ett uppdrag med rimlig säkerhet om att hållbarhetsrapporteringen uppfyller unionens krav, när kommissionen antar standarder för rimlig säkerhet i fråga om hållbarhetsrapportering sex år efter det att kraven på bestyrkande och rapportering blivit tillämpliga för första gången. En successiv strategi från begränsad till rimlig säkerhet skulle även möjliggöra en gradvis utveckling av marknaden för bestyrkanden som avser hållbarhetsinformation och företagens rapporteringspraxis. Slutligen skulle denna progressiva strategi gradvis ta in kostnadsökningen för de rapporterande företagen, med tanke på att rimlig säkerhet är dyrare än begränsad säkerhet. Företag som omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering kan besluta att ha ett uttalande om sin hållbarhetsrapportering grundat på ett uppdrag med rimlig säkerhet om de så önskar, och i detta fall ska de anses ha uppfyllt kravet att ha ett uttalande grundat på ett uppdrag med begränsad säkerhet. Det bör noteras att ett uttalande grundat på rimlig säkerhet avseende framåtblickande information endast är ett bestyrkande av att denna information har tagits fram i enlighet med tillämpliga standarder.

(54) Lagstadgade revisorer eller revisionsföretag kontrollerar redan de finansiella rapporterna och förvaltningsberättelsen. De lagstadgade revisorernas eller revisionsföretagens bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering skulle bidra till att säkerställa att finansiell information och hållbarhetsinformation är sammanhängande och enhetlig, vilket är särskilt viktigt för användare av hållbarhetsinformation. Det finns dock en risk för ytterligare koncentration på revisionsmarknaden, vilket skulle kunna äventyra revisorernas opartiskhet och självständighet och öka revisionsavgifterna eller avgifterna i samband med bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering. Det är därför önskvärt att företagen ges ett större urval av oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering. Medlemsstaterna bör därför tillåtas att godkänna att oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster som ackrediterats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008⁴³ avger ett uttalande om hållbarhetsrapportering, som bör offentliggöras tillsammans med förvaltningsberättelsen. Medlemsstaterna bör dessutom ges möjlighet att tillåta att en annan lagstadgad revisor än den eller de som utför den lagstadgade revisionen av de finansiella rapporterna avger ett uttalande om hållbarhetsrapportering. Om medlemsstater tillåter att oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster utför bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering bör de dessutom samtidigt tillåta att en annan lagstadgad revisor än den eller de som utför den lagstadgade revisionen av de finansiella rapporterna avger ett uttalande om hållbarhetsrapportering.

⁴³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

Medlemsstaterna bör fastställa krav som säkerställer kvaliteten på det bestyrkandeuppdrag som utförs av oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster och enhetliga resultat vid bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering. Därför bör alla oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster omfattas av krav som är likvärdiga med dem som fastställs i direktiv 2006/43/EG när det gäller bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och samtidigt avpassade för oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster som inte utför lagstadgade revisioner. Medlemsstaterna bör framför allt fastställa likvärdiga krav i fråga om utbildning och examen, fortbildning, system för kvalitetskontroll, yrkesetik, opartiskhet och självständighet, objektivitet, konfidentialitet och tystnadsplikt, utnämning och entledigande, organisationen av arbetet när det gäller oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster, utredningar och sanktioner samt rapportering av oegentligheter. Detta kommer också att garantera lika villkor för alla personer och företag som medlemsstaterna tillåter att avge ett uttalande om bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering, som inbegriper lagstadgade revisorer. Om ett företag begär ett utlåtande från en annan ackrediterad oberoende leverantör av kvalitetssäkringstjänster än den lagstadgade revisorn om sin hållbarhetsrapportering, bör det inte dessutom begära ett sådant uttalande från den lagstadgade revisorn. Oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster som redan har ackrediterats av en medlemsstat för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering bör fortsätta att tillåtas utföra bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering. Medlemsstaterna bör på samma sätt säkerställa att de oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster som den dag då de nya kraven avseende utbildning och examen börjar tillämpas genomgår ackrediteringsförfarandet inte omfattas av dessa nya ackrediteringskrav förutsatt att de avslutar förfarandet inom de därpå följande två åren. Medlemsstaterna bör dock säkerställa att alla oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster som av en medlemsstat ackrediteras för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering mindre än två år efter det att de nya ackrediteringskraven har börjat tillämpas genom kontinuerlig fortbildning förvärvar nödvändig kunskap om hållbarhetsrapportering och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.

- (55) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG⁴⁴ fastställs regler för lagstadgad revision av årsredovisning och koncernredovisning. Det är nödvändigt att säkerställa att enhetliga regler gäller för revision av finansiella rapporter och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering från den lagstadgade revisorns sida. Direktiv 2006/43/EG bör tillämpas när uttalandet om hållbarhetsrapportering avges av en lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag.
- (56) Reglerna om godkännande och erkännande av lagstadgade revisorer och revisionsföretag bör möjliggöra kvalificering av lagstadgade revisorer också för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering. Medlemsstaterna bör säkerställa att de lagstadgade revisorer som vill kvalificera sig för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering har nödvändiga teoretiska kunskaper i ämnen som är relevanta för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och förmågan att tillämpa sådana kunskaper i praktiken. Lagstadgade revisorer som redan har godkänts eller erkänts av en medlemsstat bör dock fortsätta att tillåtas utföra bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering. På samma sätt bör medlemsstaterna säkerställa att fysiska personer som genomgår godkännandeförfarandet den dag då dessa nya krav för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering träder i kraft inte omfattas av dessa, förutsatt att de avslutar förfarandet inom de därpå följande två åren. Medlemsstaterna bör dock säkerställa att de lagstadgade revisorer som godkänns mindre än två år efter det att de nya kraven har börjat tillämpas och som vill utföra bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering förvärvar nödvändig kunskap om hållbarhetsrapportering och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering genom kontinuerlig fortbildning. Fysiska personer som väljer att bli godkända som lagstadgade revisorer enbart för finansiell revision får vid en senare tidpunkt välja att kvalificera sig för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).

För detta ändamål bör de uppfylla de nödvändiga krav som medlemsstaterna har fastställt för att säkerställa att de lagstadgade revisorer som vill kvalificera sig för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering har nödvändiga teoretiska kunskaper i ämnen som är relevanta för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och förmågan att tillämpa sådana kunskaper i praktiken. Vi den tidpunkten bör de därför slutföra den nödvändiga praktiska utbildningen på åtta månader i bestyrkande som avser årlig och konsoliderad hållbarhetsrapportering eller andra hållbarhetsrelaterade tjänster.

- (57) Det bör säkerställas att de krav som ställs på revisorer när det gäller deras arbete med lagstadgad revision och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering är konsekventa. Det bör därför föreskrivas att det bör finnas åtminstone en nyckelpartner för hållbarhet som aktivt deltar i bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering. När bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering utförs, bör det krävas att lagstadgade revisorer ägnar tillräckligt med tid åt uppdraget och avsätter tillräckligt med resurser för att kunna utföra sina uppgifter på lämpligt sätt. Slutligen bör kundkontoregistret specificera de avgifter som tas ut för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och en dossier med bestyrkandedokumentation upprättas med information som har koppling till bestyrkandet som avser hållbarhetsrapportering. Om samma lagstadgade revisor utför den lagstadgade revisionen av årsredovisningen eller årsbokslutet och bestyrkandet som avser hållbarhetsrapportering får dossiern med bestyrkandedokumentationen ingå i dossiern med revisionsdokumentationen. De krav som ställs på lagstadgade revisorer i samband med bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering bör dock endast vara tillämpliga på lagstadgade revisorer som utför bestyrkande av hållbarhetsrapportering.
- (58) Genom artikel 25 i direktiv 2006/43/EG åläggs medlemsstaterna att införa lämpliga regler för att förhindra att avgifterna för hållbarhetsrapportering påverkas eller bestäms av tillhandahållandet av ytterligare tjänster till den granskade enheten eller baseras på någon form av oförutsedd händelse. Enligt artiklarna 21–24 i det direktivet ska medlemsstaterna också säkerställa att lagstadgade revisorer som utför lagstadgad revision följer reglerna om yrkesetik, opartiskhet och självständighet, objektivitet, konfidentialitet och tystnadsplikt. För enhetlighetens skull är det lämpligt att dessa regler utvidgas till att omfatta det arbete som utförs av lagstadgade revisorer för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.

- (59) För att säkerställa enhetlig praxis och hög kvalitet för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering i hela unionen bör kommissionen ges befogenhet att anta standarder för hållbarhetssäkring genom delegerade akter. Medlemsstaterna bör få möjlighet att tillämpa nationella standarder, förfaranden och krav för hållbarhetssäkring om inte kommissionen har antagit en säkerhetsstandard som täcker samma ämnesområde. Dessa säkerhetsstandarder bör ange de förfaranden som revisorn ska utföra för att dra sina slutsatser om bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering. I syfte att underlätta en harmonisering av bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering i medlemsstaterna uppmanas Ceaob att anta icke-bindande riktlinjer för att fastställa de förfaranden som ska tillämpas vid avgivande av ett uttalande om hållbarhetsrapportering fram till dess att kommissionen antar en säkerhetsstandard som täcker samma ämnesområde.
- (60) I artikel 27 i direktiv 2006/43/EG fastställs regler för lagstadgad revision av en företagsgrupp. Liknande regler bör fastställas för bestyrkande som avser konsoliderad hållbarhetsrapportering.
- (61) Enligt artikel 28 i direktiv 2006/43/EG ska lagstadgade revisorer eller revisionsföretag redovisa resultaten av sin lagstadgade revision i en revisionsberättelse. Liknande regler bör fastställas för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering. Resultaten av uppdraget bör läggas fram i en bestyrkanderapport. Om samma lagstadgade revisor utför den lagstadgade revisionen av årsredovisningen eller årsbokslutet och bestyrkandet som avser hållbarhetsrapportering får informationen om bestyrkandeuppdraget som avser hållbarhetsrapportering läggas fram i revisionsberättelsen.

- (62) Genom artikel 29 i direktiv 2006/43/EG åläggs medlemsstaterna att inrätta ett system för kvalitetskontroll av lagstadgade revisorer och revisionsföretag. För att säkerställa att kvalitetskontroller också genomförs för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och att de personer som utför kvalitetskontroller har lämplig yrkesutbildning och relevant erfarenhet av bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering bör kravet på att inrätta ett system för kvalitetskontroll utvidgas till att omfatta bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering. Under en övergångsperiod, till och med den 31 december 2025, bör de personer som utför kvalitetssäkringskontroller av bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering vara undantagna från kravet på relevant erfarenhet av bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och hållbarhetsrapportering eller andra hållbarhetsrelaterade tjänster.
- (63) Enligt kapitel VII i direktiv 2006/43/EG krävs att medlemsstaterna ska ha ett system för utredningar och sanktioner för lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför lagstadgade revisioner. Enligt kapitel VIII i det direktivet ska medlemsstaterna inrätta ett effektivt system för offentlig tillsyn och se till att de offentliga tillsynssystemen regleras på ett sätt som möjliggör ett effektivt samarbete på unionsnivå i fråga om medlemsstaternas tillsynsverksamheter. Dessa krav bör utvidgas till att omfatta lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering så att konsekvens säkerställs i de utredningar, sanktioner och tillsynsregler som inrättats för revisorns arbete inom den lagstadgade revisionen och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.

- (64) Artikel 37 och 38 i direktiv 2006/43/EG innehåller regler om utnämning och entledigande av lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför lagstadgade revisioner. Dessa regler bör utvidgas till att omfatta hållbarhetsrapportering för att säkerställa konsekvens i de regler som åläggs revisorer när det gäller deras arbete med lagstadgad revision och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.
- (65) Genom artikel 39 i direktiv 2006/43/EG åläggs medlemsstaterna att säkerställa att varje företag av allmänt intresse har en revisionskommitté och specificerar sina uppgifter i samband med den lagstadgade revisionen. Revisionskommittén bör tilldelas vissa uppgifter när det gäller bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering. Dessa uppgifter bör inkludera skyldigheten att informera förvaltnings- eller tillsynsorganet i det granskade företaget om resultatet av bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och förklara hur revisionskommittén bidrog till hållbarhetsrapporteringens tillförlitlighet och vilken roll revisionskommittén spelade i denna process. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att tillåta att de uppgifter som tilldelas revisionskommittén när det gäller hållbarhetsrapportering och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering utförs av förvaltnings- eller tillsynsorganet som helhet eller av ett särskilt organ som inrättats av förvaltnings- eller tillsynsorganet.
- (66) Artikel 45 i direktiv 2006/43/EG innehåller krav på registrering och tillsyn av revisorer och revisionsföretag från tredjeland. För att säkerställa att det finns ett enhetligt regelverk för revisorernas arbete inom både lagstadgad revision och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering är det nödvändigt att utvidga dessa krav till att omfatta bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.

(67) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 537/2014⁴⁵ är tillämplig på lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför lagstadgad revision av företag av allmänt intresse. Den förordningen fastställer begränsningar för arvoden för andra tjänster som den lagstadgade revisorn kan tillhandahålla, så att hans eller hennes opartiskhet och självständighet vid utförandet av en lagstadgad revision säkerställs. Det är viktigt att klargöra att bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering inte bör tas med vid beräkningen av den gränsen. Enligt artikel 5 i den förordningen är det dessutom förbjudet att tillhandahålla vissa icke-revisionstjänster under vissa tidsperioder när den lagstadgade revisorn utför den finansiella revisionen. Tjänster som rör utarbetande av hållbarhetsrapportering, inklusive konsulttjänster, bör också betraktas som förbjudna tjänster under den tidsperiod som föreskrivs i förordningen. Dessa förbud bör gälla i samtliga fall där den lagstadgade revisorn utför den lagstadgade revisionen av de finansiella rapporterna. För att säkerställa den lagstadgade revisorns opartiskhet och självständighet bör vissa icke-revisionstjänster även vara förbjudna när denne utför bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering. Enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 537/2014 ska lagstadgade revisorer rapportera oegentligheter till det granskade företaget och, under vissa omständigheter, till de myndigheter som av medlemsstaterna tilldelats ansvaret för utredning av sådana oegentligheter. Dessa skyldigheter bör i förekommande fall även utvidgas till att omfatta lagstadgade revisorer och revisionsföretag när det gäller deras arbete med bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering för företag av allmänt intresse.

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 537/2014 av den 16 april 2014 om särskilda krav avseende lagstadgad revision av företag av allmänt intresse och om upphävande av kommissionens beslut 2005/909/EG (EUT L 158, 27.5.2014, s. 77).

(70) Genom artikel 24 i direktiv 2004/109/EG åläggs de nationella tillsynsmyndigheterna uppgiften att kontrollera att företag med värdepapper som är noterade på reglerade marknader uppfyller kraven för företagsrapportering. I artikel 4 i det direktivet specificeras innehållet i årsredovisningarna, men det saknas en uttrycklig hänvisning till artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU, som kräver att en (konsoliderad) icke-finansiell rapport utarbetas. Detta innebär att de nationella behöriga myndigheterna i vissa medlemsstater inte har något rättsligt mandat att utöva tillsyn över dessa icke-finansiella rapporter, särskilt om dessa rapporter offentliggörs i en separat rapport, utöver årsredovisningen, vilket medlemsstaterna för närvarande kan tillåta. Det är därför nödvändigt att i artikel 4.5 i direktiv 2004/109/EG införa en hänvisning till hållbarhetsrapportering. Det är också nödvändigt att kräva att de ansvariga personerna hos emittenten i årsredovisningen bekräftar att förvaltningsberättelsen, såvitt de vet, är utarbetad i enlighet med standarderna för hållbarhetsrapportering. Med tanke på den nya karaktären hos dessa rapporteringskrav bör Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten dessutom utfärda riktlinjer för nationella behöriga myndigheter för att främja en konvergerande tillsyn av hållbarhetsrapportering från emittenter som omfattas av direktiv 2004/109/EG. Dessa riktlinjer bör endast vara tillämpliga på tillsyn av företag med värdepapper som är noterade på reglerade marknader.

- (71) Medlemsstaterna uppmanas därför att utvärdera inverkan av deras införlivandeakt på små och medelstora företag för att säkerställa att dessa inte blir oproportionerligt drabbade, och ägna särskild uppmärksamhet åt mikroföretag och den administrativa bördan, samt offentliggöra resultaten av sådana utvärderingar. Medlemsstaterna bör överväga att införa åtgärder för att hjälpa små och medelstora företag att tillämpa de frivilliga förenklade standarderna för rapportering.
- (72) Direktiv 2013/34/EU, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och förordning (EU) nr 537/2014 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2013/34/EU

Direktiv 2013/34/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande punkter läggas till som punkterna 3 och 3a:

”3. De samordningsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 19a, 29a, 29d, 30 och 33, artikel 34.1 andra stycket led aa, artikel 34.2 och 34.3 samt artikel 51 i detta direktiv ska också tillämpas på medlemsstaternas lagar och andra författningar för följande företag, oavsett deras rättsliga form, förutsatt att de är stora företag eller små och medelstora företag som är sådana företag som avses i artikel 2.1 a i detta direktiv:

- a) Försäkringsföretag enligt artikel 2.1 i rådets direktiv 91/674/EEG⁴⁶.
- b) Kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁴⁷.

Medlemsstaterna får välja att inte tillämpa de samordningsåtgärder som avses i första stycket på de företag som förtecknas i artikel 2.5.2–2.5.23 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁴⁸.

⁴⁶ Rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (EGT L 374, 31.12.1991, s. 7).

⁴⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

3a. De samordningsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 19a, 29a och 29d ska inte tillämpas på de finansiella produkter som avses i artikel 2.12 b och 2.12 f i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, förutsatt att den finansiella produkten inte är egenförvaltd.

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led 5 ska ersättas med följande:

”5. *nettoomsättning*: belopp som erhållits genom försäljning av varor och tillhandahållande av tjänster efter avdrag av försäljningsrabatter och mervärdesskatt samt andra skatter som direkt relateras till omsättningen; för kreditinstitut som avses i artikel 1.3 b i detta direktiv ska *nettoomsättningen* fastställas i enlighet med artikel 43.2 c i rådets direktiv 1986/635; för försäkringsföretag som avses i artikel 1.3 a i detta direktiv ska *nettoomsättningen* fastställas i enlighet med artikel 35 i rådets direktiv 1991/674.”.

b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 17–20:

”17. *hållbarhetsfrågor*: miljörelaterade, sociala och mänskliga rättigheter samt bolagsstyrningsfaktorer, inklusive hållbarhetsfaktorer enligt definitionen i artikel 2.24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088⁴⁹.

18. *hållbarhetsrapportering*: rapportering av information om hållbarhetsfrågor i enlighet med artiklarna 19a, 29a och 29d i detta direktiv.

⁴⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1).

19. *immateriella nyckelresurser*: resurser utan fysisk form som är en grundläggande förutsättning för företagets affärsmodell och en källa till värdeskapande för företaget.
20. *oberoende leverantör av kvalitetssäkringstjänster*: ett organ för bedömning av överensstämmelse som ackrediterats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008⁵⁰*⁵ för den specifika verksamhet avseende bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 34.1 andra stycket led aa i detta direktiv.”.

2a. I artikel 19 ska följande stycke läggas till:

”Stora företag som avses i artikel 3.4 och små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 3.2 och 3.3 som är sådana företag som avses i artikel 2.1 a, ska lämna information om de immateriella nyckelresurser som är en grundläggande förutsättning för företagets affärsmodell samt förklara varför de är en grundläggande förutsättning och på vilket sätt de utgör en källa till värdeskapande för företaget.”.

3. Artikel 19a ska ersättas med följande:

⁵⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).”.

Hållbarhetsrapportering

1. Stora företag som avses i artikel 3.4 och små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 3.2 och 3.3 som är sådana företag som avses i artikel 2.1 a och som inte är mikroföretag enligt definitionen i artikel 3.1 ska i förvaltningsberättelsen inkludera den information som behövs för att förstå företagets inverkan på hållbarhetsfrågor och den information som behövs för att förstå hur hållbarhetsfrågor påverkar företagets utveckling, resultat och ställning.

Denna information ska vara tydligt identifierbar inom förvaltningsberättelsen, genom ett särskilt avsnitt i förvaltningsberättelsen.

2. Den information som avses i punkt 1 ska innehålla följande:
 - a) En kort beskrivning av företagets affärsmodell och strategi som ska inbegripa följande:
 - i) Resiliensen i företagets affärsmodell och strategi mot risker i samband med hållbarhetsfrågor.
 - ii) Möjligheter som hållbarhetsfrågorna ger företaget.
 - iii) Företagets planer på att säkerställa att dess affärsmodell och affärsstrategi är förenlig med omställningen till en hållbar ekonomi och med begränsningen av den globala uppvärmningen till 1,5 °C i linje med Parisavtalet.
 - iv) Hur företagets affärsmodell och affärsstrategi tar hänsyn till de berörda parternas intressen och företagets inverkan på hållbarhetsfrågor.

- v) Hur företagets strategi har genomförts med avseende på hållbarhetsfrågor.
- b) En beskrivning av de hållbarhetsmål som fastställts av företaget och av de framsteg som företaget har gjort för att uppnå dessa mål.
- c) En beskrivning av förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganens uppgifter vad avser hållbarhetsfrågor.
- d) En beskrivning av företagets policy vad avser hållbarhetsfrågor.
- e) En beskrivning av följande:
 - i) Den due diligence-process som genomförs av företaget med avseende på hållbarhetsfrågor.
 - ii) Den huvudsakliga faktiska eller potentiella negativa inverkan som kan kopplas till företagets värdekedja, inbegripet dess egen verksamhet, produkter och tjänster, affärsförbindelser och leveranskedja.
 - iii) Alla åtgärder som vidtagits av företaget och resultatet av dessa åtgärder för att förebygga, begränsa eller avhjälpa faktisk eller potentiell negativ inverkan.
- f) En beskrivning av de största riskerna för företaget i samband med hållbarhetsfrågor, inbegripet företagets huvudsakliga beroende av sådana frågor och hur företaget hanterar dessa risker.
- g) Indikatorer som är relevanta för de upplysningar som avses i leden a–f.

Företagen ska rapportera det förfarande som har genomförts för att identifiera den information som de har inkluderat i förvaltningsberättelsen i enlighet med punkt 1 och i denna process ta hänsyn till kort, medellång och lång sikt.

3. I tillämpliga fall ska den information som avses i punkterna 1 och 2 innehålla information om företagets värdekedja, inbegripet företagets egen verksamhet, produkter och tjänster, affärsförbindelser och leveranskedja.

I tillämpliga fall ska den information som avses i punkterna 1 och 2 också innehålla hänvisningar till, och ytterligare förklaringar till, annan information som ingår i förvaltningsberättelsen i enlighet med artikel 19 och belopp som rapporteras i årsredovisningen eller årsbokslutet.

Medlemsstaterna får tillåta att information om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling i undantagsfall inte lämnas ut, om ledamöter i förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan, inom ramen för den befogenhet som tillkommer dem enligt nationell rätt och under kollektivt ansvar för sin uppfattning, anser och vederbörligen kan motivera att ett utlämnande av sådan information allvarligt skulle skada företagets marknadsposition, och förutsatt att detta icke-utlämnande inte hindrar en rättvis och balanserad förståelse av företagets utveckling, resultat, ställning samt konsekvenserna av dess verksamhet.

4. Företagen ska rapportera den information som avses i punkterna 1–3 i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29b.
5. Genom undantag från artikel 19a.2–4 och utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 7 och 7a får små och medelstora företag som avses i punkt 1, små och icke-komplexa institut enligt definitionen i artikel 4.1.145 i förordning (EU) nr 575/2013 samt captivebolag för försäkring enligt definitionen i artikel 13.2 i direktiv 2009/138/EG och captivebolag för återförsäkring enligt definitionen i artikel 13.5 i direktiv 2009/138/EG begränsa sin hållbarhetsrapportering till följande information:

- a) En kort beskrivning av företagets affärsmodell och strategi.
- b) En beskrivning av företagets policy vad avser hållbarhetsfrågor.
- c) Företagets huvudsakliga främsta faktiska eller potentiella negativa inverkan med avseende på hållbarhetsfrågor och alla åtgärder som vidtagits för att förebygga, begränsa eller avhjälpa sådan faktisk eller potentiell negativ inverkan.
- d) De största riskerna för företaget i samband med hållbarhetsfrågor och hur företaget hanterar dessa risker.
- e) Centrala indikatorer som är nödvändiga för de upplysningar som avses i leden a–d.

Små och medelstora företag, små och icke-komplexa institut och captivebolag för försäkring och återförsäkring som utnyttjar detta undantag ska rapportera i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag som avses i artikel 29c.

- 6. Företag som uppfyller kraven i punkterna 1–4 och företag som utnyttjar undantaget enligt punkt 5 ska anses ha uppfyllt kravet i artikel 19.1 tredje stycket.

7. Ett företag (det undantagna dotterföretaget) som är ett dotterföretag ska undantas från kraven i punkterna 1–4, om det företaget och dess dotterföretag omfattas av ett moderföretags förvaltningsberättelse för koncernen, som utarbetats i enlighet med artiklarna 29 och 29a. Ett företag som är ett dotterföretag till ett moderföretag som är etablerat i ett tredjeland ska också undantas från de skyldigheter som anges i punkterna 1–4 om det företaget och dess dotterföretag ingår i moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen och om den konsoliderade hållbarhetsrapporteringen har utarbetats på ett sätt som är likvärdigt med de standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits enligt artikel 29b i detta direktiv, vilket har fastställts i enlighet med de relevanta åtgärder som har antagits enligt artikel 23.4 första stycket led i och artikel 23.4 fjärde stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG⁵¹.

Undantaget i första stycket omfattas av följande villkor:

- i) Det undantagna dotterföretagets förvaltningsberättelse innehåller samtliga följande uppgifter:
 - a) Namn och säte för det moderföretag som rapporterar information på gruppnivå i enlighet med artiklarna 29 och 29a i detta direktiv, eller på ett sätt som är likvärdigt med de standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits enligt artikel 29b i detta direktiv, vilket har fastställts i enlighet med de åtgärder som har antagits enligt artikel 23.4 första stycket i och artikel 23.4 fjärde stycket i direktiv 2004/109/EG.

⁵¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

- b) Webblänkarna till moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen enligt första stycket och till det uttalande som avses i artikel 34.1 andra stycket aa i detta direktiv eller det uttalande som avses i led ii i detta stycke.
 - c) Det faktum att företaget är undantaget från de skyldigheter som anges i punkterna 1–4 i denna artikel.
- ii) När det moderföretag som avses i första stycket är etablerat i ett tredjeland ska dess förvaltningsberättelse för koncernen och det uttalande grundat på ett uppdrag med begränsad säkerhet som har avgetts av en eller flera personer eller ett eller flera företag som har bemyndigats att avge ett uttalande om bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering enligt den nationella lagstiftning som reglerar det företag som utarbetade den förvaltningsberättelsen för koncernen offentliggöras i enlighet med artikel 30 på det sätt som föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat som reglerar det undantagna dotterföretaget.

Den medlemsstat som reglerar det undantagna dotterföretaget får kräva att moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen offentliggörs på ett språk som den godtar, och att all nödvändig översättning till dessa språk är auktoriserad.

Företag som i enlighet med artikel 37 i detta direktiv undantas från kravet att utarbeta en förvaltningsberättelse behöver inte tillhandahålla den information som avses i andra stycket i a, b och c, förutsatt att de offentliggör den förvaltningsberättelse för koncernen som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 37 i detta direktiv.

Vid tillämpningen av första stycket, och när artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 är tillämplig, ska kreditinstitut som avses i artikel 1.3 b i detta direktiv och som permanent underställs ett centralt organ som övervakar dem på de villkor som anges i nämnda artikel behandlas som dotterföretag till det centrala organet.

Vid tillämpningen av första stycket ska försäkringsföretag som avses i artikel 1.3 a i detta direktiv och som ingår i en grupp baserad på en koppling enligt artikel 212.1 c ii i direktiv 2009/138/EG som är föremål för grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b och c i det direktivet behandlas som dotterföretag till den gruppens moderföretag.

- 7a. Undantaget i punkt 7 ska även tillämpas på företag av allmänt intresse med förbehåll för kraven i denna artikel.”.

[flyttat till kapitel 6a som artiklarna 29b och 29c och till kapitel 6b som artikel 29d]

5. Artikel 20.1 ska ändras enligt följande:

- a) Led g ska ersättas med följande:

”g) En beskrivning av den mångfaldspolicy som tillämpats med avseende på företagets förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan med avseende på jämställdhet och andra aspekter som till exempel ålder eller utbildnings- och yrkesbakgrund samt mångfaldspolicyns mål, hur den har genomförts och resultaten under redovisningsperioden. Om någon sådan policy inte tillämpas ska rapporten innehålla en motivering till detta.”.

- b) Följande stycke ska läggas till:

”De företag som omfattas av artikel 19a får uppfylla den skyldighet som fastställs i led g i första stycket i denna artikel om de inkluderar den information som krävs enligt detta led som en del av deras hållbarhetsrapportering och en hänvisning inkluderas i årsberättelsen om bolagsstyrningen.”

6. Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 4 ska led b ersättas med följande:

”b) Den koncernredovisning som avses i led a och förvaltningsberättelse för koncern i större koncerner upprättas av moderföretaget i denna koncern, i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat som moderföretaget lyder under, i enlighet med detta direktiv, med undantag av de skyldigheter som anges i artikel 29a, eller i enlighet med internationella redovisningsstandarder som antagits i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002.”.

- b) I punkt 8 ska led b i ersättas med följande:

”i) i enlighet med detta direktiv, med undantag för de skyldigheter som fastställs i artikel 29a,”.

- c) I punkt 8 ska led b iii ersättas med följande:

”iii) så att handlingarna blir likvärdiga med en koncernredovisning och förvaltningsberättelse för koncern som upprättats i enlighet med detta direktiv, med undantag för skyldigheterna i artikel 29a, eller”.

7. Artikel 29a ska ersättas med följande:

Konsoliderad hållbarhetsrapportering

1. Moderföretag i en stor koncern som avses i artikel 3.7 ska i förvaltningsberättelsen för koncernen inkludera den information som behövs för att förstå koncernens inverkan på hållbarhetsfrågor och den information som behövs för att förstå hur hållbarhetsfrågor inverkar på koncernens utveckling, resultat och ställning.

Denna information ska vara tydligt identifierbar inom förvaltningsberättelsen för koncernen, genom ett särskilt avsnitt i förvaltningsberättelsen.

2. Den information som avses i punkt 1 ska innehålla följande:
 - a) En kort beskrivning av koncernens affärsmodell och strategi som ska inbegripa följande:
 - i) Resiliensen i koncernens affärsmodell och strategi mot risker i samband med hållbarhetsfrågor.
 - ii) Möjligheter som hållbarhetsfrågorna ger koncernen.
 - iii) Koncernens planer på att säkerställa att dess affärsmodell och affärsstrategi är förenliga med omställningen till en hållbar ekonomi och med begränsningen av den globala uppvärmningen till 1,5 °C i linje med Parisavtalet.
 - iv) Hur koncernens affärsmodell och affärsstrategi tar hänsyn till de berörda parternas intressen och gruppens inverkan på hållbarhetsfrågor.
 - v) Hur koncernens strategi har genomförts med avseende på hållbarhetsfrågor.

- b) En beskrivning av de hållbarhetsmål som fastställts av koncernen och av de framsteg som koncernen har gjort för att uppnå dessa mål.
- c) En beskrivning av förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganens uppgifter vad avser hållbarhetsfrågor.
- d) En beskrivning av koncernens policy vad avser hållbarhetsfrågor.
- e) En beskrivning av följande:
 - i) Den due diligence-process som genomförs av koncernen med avseende på hållbarhetsfrågor.
 - ii) De huvudsakliga faktiska eller potentiella negativa effekter som kan kopplas till koncernens värdekedja, inbegripet dess egen verksamhet, produkter och tjänster, affärsförbindelser och leveranskedja.
 - iii) Alla åtgärder som vidtagits av koncernen och resultatet av dessa åtgärder för att förebygga, begränsa eller avhjälpa faktisk eller potentiell negativ inverkan.
- f) En beskrivning av de största riskerna för koncernen i samband med hållbarhetsfrågor, inbegripet gruppens huvudsakliga beroende av sådana frågor och hur gruppen hanterar dessa risker.
- g) Indikatorer som är relevanta för de upplysningar som avses i leden a–f.

Moderföretag ska rapportera det förfarande som tillämpas för att identifiera den information som de har inkluderat i förvaltningsberättelsen för koncernen i enlighet med punkt 1 och i denna process ta hänsyn till kort, medellång och lång sikt.

3. I tillämpliga fall ska den information som avses i punkterna 1 och 2 innehålla information om koncernens värdekedja, inbegripet dess egen verksamhet, produkter och tjänster, affärsförbindelser och leveranskedja.

I tillämpliga fall ska den information som avses i punkterna 1 och 2 också innehålla hänvisningar till, och ytterligare förklaringar till, annan information som ingår i förvaltningsberättelsen för koncernen i enlighet med artikel 29 i detta direktiv och belopp som rapporteras i koncernredovisningen.

Medlemsstaterna får tillåta att information om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling i undantagsfall inte lämnas ut, om ledamöter i förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan, inom ramen för den behörighet som tillkommer dem enligt nationell rätt och under kollektivt ansvar för sin uppfattning, anser och vederbörligen kan motivera att ett utlämnande av sådan information allvarligt skulle skada koncernens marknadsposition, förutsatt att detta icke-utlämnande inte hindrar en rättvis och balanserad förståelse av gruppens utveckling, resultat, ställning samt konsekvenserna av dess verksamhet.

4. Moderföretagen ska rapportera den information som avses i punkterna 1–3 i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29b.
6. Ett moderföretag som uppfyller skyldigheterna i punkterna 1–4 ska anses ha uppfyllt skyldigheterna i artikel 19.1 tredje stycket och artikel 19a.

7. Ett moderföretag ("det undantagna moderföretaget") som även är ett dotterföretag ska undantas från skyldigheterna i punkterna 1–4 om det undantagna moderföretaget och dess dotterföretag omfattas av ett annat företags förvaltningsberättelse för koncernen som upprättats i enlighet med artikel 29 och denna artikel. Ett moderföretag som är ett dotterföretag till ett moderföretag som är etablerat i ett tredjeland ska också undantas från de skyldigheter som anges i punkterna 1–4 om det företaget och dess dotterföretag ingår i moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen och om den konsoliderade hållbarhetsrapporteringen har utarbetas på ett sätt som är likvärdigt med de standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits enligt artikel 29b, vilket har fastställts i enlighet med de relevanta åtgärder som har antagits enligt artikel 23.4 första stycket i och artikel 23.4 fjärde stycket i direktiv 2004/109/EG.

Undantaget i första stycket omfattas av följande villkor:

- i) Det undantagna moderföretagets förvaltningsberättelse innehåller samtliga följande uppgifter:
 - a) Namn och säte för det moderföretag som rapporterar information på gruppnivå i enlighet med artikel 29 och denna artikel, eller på ett sätt som är likvärdigt med de standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits enligt artikel 29b i detta direktiv, vilket har fastställts i enlighet med de åtgärder som har antagits enligt artikel 23.4 första stycket i och artikel 23.4 fjärde stycket i direktiv 2004/109/EG.
 - b) Webblänkarna till moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen enligt första stycket och till det uttalande som avses i artikel 34.1 andra stycket aa i detta direktiv eller det uttalande som avses i led ii i detta stycke.

- c) Det faktum att moderföretaget är undantaget från de skyldigheter som anges i punkterna 1–4 i denna artikel.
- ii) När det moderföretag som avses i första stycket är etablerat i ett tredjeland ska dess förvaltningsberättelse för koncernen och det uttalande grundat på ett uppdrag med begränsad säkerhet som har avgetts av en eller flera personer eller ett eller flera företag som har bemyndigats att avge ett uttalande om bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering enligt den nationella lagstiftning som reglerar det företag som utarbetade den förvaltningsberättelsen för koncernen offentliggöras i enlighet med artikel 30 på det sätt som föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat som reglerar det undantagna moderföretaget.

Den medlemsstat som reglerar det undantagna moderföretaget får kräva att moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen offentliggörs på ett språk som den godtar, och att all nödvändig översättning till dessa språk är auktoriserad.

Moderföretag som i enlighet med artikel 37 i detta direktiv undantas från kravet att utarbeta en förvaltningsberättelse behöver inte tillhandahålla den information som avses i andra stycket i a, b och c, förutsatt att de offentliggör den förvaltningsberättelse för koncernen som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 37 i detta direktiv.

Vid tillämpningen av första stycket, och när artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 är tillämplig, ska kreditinstitut som avses i artikel 1.3 b i detta direktiv och som permanent underställs ett centralt organ som övervakar dem på de villkor som anges i nämnda artikel behandlas som dotterföretag till det centrala organet.

Vid tillämpningen av första stycket ska försäkringsföretag som avses i artikel 1.3 a i detta direktiv och som ingår i en grupp baserad på en koppling enligt artikel 212.1 c ii i direktiv 2009/138/EG som är föremål för grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a, b och c i det direktivet behandlas som dotterföretag till den gruppens moderföretag.

7a. Undantaget i punkt 7 ska även tillämpas på företag av allmänt intresse med förbehåll för kraven i denna artikel.”

7b. Artiklarna 29b och 29c har lagts till.

”Artikel 29b

Standarder för hållbarhetsrapportering

1. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 för att fastställa standarder för hållbarhetsrapportering. Dessa standarder för hållbarhetsrapportering ska specificera den information som företagen ska rapportera i enlighet med artiklarna 19a och 29a och, i förekommande fall, ange i vilken struktur informationen ska rapporteras. Särskilt gäller följande:

- a) Senast den 31 oktober 2022 ska kommissionen anta delegerade akter som specificerar den information som företag ska rapportera i enlighet med artikel 19a.1 och 19a.2, och i förekommande fall artikel 29a.1 och 29a.2, och som åtminstone specificerar information som motsvarar behoven hos finansmarknadsaktörer som omfattas av upplysningsskyldigheterna i förordning (EU) 2019/2088.
- b) Senast den 31 oktober 2023 ska kommissionen anta delegerade akter som specificerar följande:
 - i) Kompletterande information som företagen vid behov ska rapportera avseende de hållbarhetsfrågor och rapporteringsområden som förtecknas i artikel 19a.2.
 - ii) Information som företagen ska rapportera som är specifik för den sektor där de bedriver verksamhet.

Kommissionen ska, minst vart tredje år efter den dag då den börjar tillämpas, se över alla delegerade akter som antas i enlighet med denna artikel, med beaktande av den tekniska rådgivningen från European Financial Reporting Advisory Group (Efrag), och ska vid behov ändra en sådan delegerad akt för att ta hänsyn till relevant utveckling, också när det gäller utvecklingen av internationella standarder.

Kommissionen ska minst en gång om året samråda med både medlemsstaternas expertgrupp för hållbar finansiering som avses i artikel 24 i förordning (EU) 2020/852 och den föreskrivande kommitté för redovisningsfrågor som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 1606/2002 om Efrags arbetsprogram när det gäller utvecklingen av standarder för hållbarhetsrapportering.

2. De standarder för hållbarhetsrapportering som avses i punkt 1 ska kräva att den information som ska rapporteras är begriplig, relevant, verifierbar, jämförbar och representerad på ett korrekt sätt.

I standarderna för hållbarhetsrapportering ska, med beaktande av föremålet för en viss standard, följande anges:

- a) Den information som företagen ska lämna om följande styrningsfaktorer:
 - i) Begränsning av klimatförändringarna.
 - ii) Klimatanpassning.
 - iii) Vatten och marina resurser.
 - iv) Resursanvändning och cirkulär ekonomi.
 - v) Föroreningar.
 - vi) Biologisk mångfald och ekosystem.
- b) Den information som företagen ska lämna om följande sociala och människorättsliga faktorer:
 - i) Lika möjligheter för alla, inbegripet jämställdhet och lika lön för lika arbete eller likvärdigt arbete, utbildning och kompetensutveckling, samt sysselsättning och social delaktighet för personer med funktionsnedsättning.
 - ii) Arbetsvillkor, inbegripet trygg och anpassningsbar sysselsättning, löner, social dialog, kollektiva avtalsförhandlingar och arbetstagarnas deltagande, balans mellan arbetsliv och privatliv samt en hälsosam, säker och väl anpassad arbetsmiljö.

- iii) Respekt för mänskliga rättigheter, grundläggande friheter, demokratiska principer och standarder som fastställs i det internationella regelverket för mänskliga rättigheter och andra grundläggande FN-konventioner om mänskliga rättigheter, Internationella arbetsorganisationens deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet, Internationella arbetsorganisationens grundläggande konventioner och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- c) Den information som företagen ska lämna om följande styrningsfaktorer:
 - i) Den uppgift som företagets förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan har när det gäller hållbarhetsfrågor, och deras sakkunskap och kompetens när det gäller att utföra denna uppgift eller deras tillgång till sådan sakkunskap och kompetens.
 - ia) De viktigaste inslagen i företagets system för intern kontroll och riskhantering, i samband med processen för hållbarhetsrapportering.
 - ii) Affärsetik och företagskultur, inbegripet bekämpning av korruption och mutor.
 - iii) Företagets politiska engagemang, inbegripet lobbyverksamhet.
 - iv) Förvaltning av och kvalitet på förbindelserna med kunder, leverantörer och samhällen som påverkas av företagens verksamhet, inbegripet betalningsmetoder.

[flyttat till led ia]

- 2a. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska, beroende på vad som är lämpligt, specificera den framåtblickande och bakåtblickande information och den kvalitativa och kvantitativa information som företagen ska rapportera.

- 2b. Standarderna ska också ta hänsyn till de svårigheter som företag kan stöta på när det gäller att samla in information från aktörer i hela deras värdekedja, särskilt från dem som inte är skyldiga att offentliggöra hållbarhetsinformation enligt artikel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU och från leverantörer på tillväxtmarknader och tillväxtekonomier. De ska specificera upplysningar om värdekedjor som är proportionerliga och relevanta med tanke på verksamhetens omfattning och komplexitet samt med tanke på kapaciteten och egenskaperna hos företagen i värdekedjorna, särskilt hos de företag som inte är föremål för kraven på hållbarhetsrapportering i artikel 19a eller 29a i detta direktiv. Under de tre första åren av tillämpningen av detta direktiv ska företaget dessutom, i händelse av att inte all nödvändig information om affärsförbindelserna och leveranskedjan är tillgänglig, inkludera den information som det förfogar över och en förklaring om att affärsförbindelserna och företagen i dess värdekedja inte har gjort den nödvändiga informationen tillgänglig.
3. När kommissionen antar delegerade akter i enlighet med punkt 1 ska den i möjligaste mån ta hänsyn till följande:
- a) Arbetet med globala initiativ för fastställande av standarder för hållbarhetsrapportering och befintliga standarder och regelverk för redovisning av naturkapital och för redovisning av växthusgaser, ansvarsfullt företagande, företagens sociala ansvar och hållbar utveckling.
 - b) Den information som finansmarknadsaktörer behöver för att kunna uppfylla upplysningsskyldigheterna i förordning (EU) 2019/2088 och de delegerade akter som antagits i enlighet med den förordningen.
 - c) De delegerade akter som antagits i enlighet med förordning (EU) 2020/852⁵².

⁵² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

- d) De upplysningsskyldigheter som är tillämpliga på referensvärdesadministratörer i referensvärdesdeklarationen och i referensvärdesmetoden och minimistandarder för konstruktionen av EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet i enlighet med kommissionens delegerade förordningar (EU) 2020/1816⁵³, (EU) 2020/1817⁵⁴ och (EU) 2020/1818⁵⁵.
- e) De upplysningar som anges i de genomförandeakter som antagits i enlighet med artikel 434a i förordning (EU) 575/2013⁵⁶.
- f) Kommissionens rekommendation 2013/179/EU⁵⁷.
- g) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG⁵⁸.

⁵³ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1816 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller redogörelsen i referensvärdesdeklarationen för hur faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning beaktas i alla referensvärden som tillhandahålls och offentliggörs (EUT L 406, 3.12.2020, s. 1).

⁵⁴ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1817 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller minimiinnehållet i redogörelsen för hur faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning beaktas i referensvärdesmetoden (EUT L 406, 3.12.2020, s. 12).

⁵⁵ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1818 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller minimistandarder för EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet (EUT L 406, 3.12.2020, s. 17).

⁵⁶ Kommissionens genomförandeförordning om fastställande av tekniska genomförandestandarder för instituts offentliggörande av den information som avses i del åtta avdelningarna II och III i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (C (2021) 1595).

⁵⁷ Kommissionens rekommendation 2013/179/EU av den 9 april 2013 om användningen av gemensamma metoder för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelperspektiv (EUT L 124, 4.5.2013, s. 1).

⁵⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

h) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009⁵⁹.

Artikel 29c

Standarder för små och medelstora företags hållbarhetsrapportering

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 för att fastställa standarder för hållbarhetsrapportering som är proportionerliga och relevanta med tanke på verksamhetens omfattning och komplexitet samt med tanke på de små och medelstora företagens kapacitet och egenskaper. Dessa standarder för hållbarhetsrapportering ska när det gäller dessa små och medelstora företag som avses i artikel 2.1 a specificera den information som ska rapporteras i enlighet med artikel 19a.5.

Rapporteringsstandarderna för små och medelstora företag ska beakta kriterierna i artikel 29b.2, 29b.2a, 29b.2b och 29b.3. De ska också, i möjligaste mån, ange i vilken struktur informationen ska rapporteras.

Kommissionen ska, minst vart tredje år efter den dag då den börjar tillämpas, se över alla delegerade akter som antas i enlighet med denna artikel, med beaktande av den tekniska rådgivningen från European Financial Reporting Advisory Group (Efrag), och ska vid behov ändra en sådan delegerad akt för att ta hänsyn till relevant utveckling, också när det gäller utvecklingen av internationella standarder.

Kommissionen ska anta dessa delegerade akter senast den 31 oktober 2023.”.

7c. En ny kapitelrubrik ska införas enligt följande:

⁵⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1).

”Kapitel 6b – Elektroniskt format”

7d. En ny artikel ska läggas till enligt följande:

”Artikel 29d

Ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat

1. De företag som omfattas av artikel 19a ska utarbeta sin förvaltningsberättelse i det elektroniska rapporteringsformat som avses i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815⁶⁰ och märka sin hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som krävs enligt artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, i enlighet med det format som avses i den delegerade förordningen.
2. De moderföretag som omfattas av artikel 29a ska utarbeta sin förvaltningsberättelse för koncernen i det enhetliga elektroniska rapporteringsformat som avses i artikel 3 i delegerad förordning (EU) 2019/815 och märka hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som krävs enligt artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, i enlighet med det format som avses i den delegerade förordningen.

8. Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

⁶⁰ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 av den 17 december 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specificering av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat (EUT L 143, 29.5.2019, s. 1).”.

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag inom en rimlig tidsperiod, som inte får överstiga 12 månader efter balansdagen, offentliggör den vederbörligen godkända årsredovisningen eller årsbokslutet och förvaltningsberättelsen i det format som föreskrivs i artikel 29d i detta direktiv som, i förekommande fall, lämnats av den lagstadgade revisor eller det revisionsföretag som avses i artikel 34 i det här direktivet, enligt lagstiftningen i varje medlemsstat i enlighet med avdelning 1 kapitel III i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132.

Om en oberoende leverantör av kvalitetssäkringstjänster avger det uttalande som avses i artikel 34.1 andra stycket aa ska detta uttalande offentliggöras tillsammans med de dokument som avses i första stycket.

Medlemsstaterna får dock undanta företag från skyldigheten att offentliggöra förvaltningsberättelsen om en kopia av hela eller någon del av varje sådan förvaltningsberättelse enkelt kan erhållas på begäran till en kostnad som inte överstiger självkostnaden.

Det undantag som anges i tredje stycket ska inte tillämpas på företag som omfattas av artiklarna 19a och 29a. ”.

9. I artikel 33 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ledamöterna i ett företags administrativa organ, lednings- och tillsynsorgan, inom ramen för de befogenheter som de tilldelats genom nationell lagstiftning, har kollektivt ansvar för att säkerställa att följande dokument upprättas och offentliggörs i enlighet med kraven i detta direktiv och, i tillämpliga fall, med de internationella redovisningsstandarder som antagits i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002, delegerad förordning 2019/815, de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29b eller, i tillämpliga fall artikel 29c, i detta direktiv och skyldigheterna i artikel 29d i detta direktiv:

- a) Årsredovisningen, årsbokslutet, förvaltningsberättelsen och årsberättelsen om bolagsstyrningen, när de lämnas separat.
- b) Koncernredovisningen, förvaltningsberättelsen för koncernen och årsberättelsen om bolagsstyrningen, när de lämnas separat.”.

9a. Kapitel 8 ska ändras på följande sätt:

Revision och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering

10. Artikel 34 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ändras på följande sätt:

i) Led a ii ska ersättas med följande:

”huruvida förvaltningsberättelsen har utarbetats enligt gällande rättsliga krav, med undantag för de skyldigheter avseende hållbarhetsrapportering som fastställs i artikel 19a.”.

ii) Följande led ska införas som led aa:

”aa) i tillämpliga fall, uttala sig om ett uppdrag med begränsad säkerhet vad gäller hållbarhetsrapporteringens uppfyllande av kraven i detta direktiv, inbegripet huruvida hållbarhetsrapporteringen överensstämmer med de rapporteringsstandarder som antagits i enlighet med artikel 29b eller artikel 29c, den process som företaget genomför för att identifiera den information som rapporteras i enlighet med dessa rapporteringsstandarder och efterlevnaden av kravet på att märka hållbarhetsrapportering i enlighet med artikel 29d, och vad gäller uppfyllandet av rapporteringskraven i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852. ”.

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna får tillåta en annan lagstadgad revisor eller ett annat revisionsföretag än den, det eller de som utför den lagstadgade revisionen av finansiella rapporter att avge det uttalande som avses i punkt 1 andra stycket aa.

3a. Medlemsstaterna får tillåta en oberoende leverantör av kvalitetssäkringstjänster att lämna ett uttalande enligt punkt 1 andra stycket aa, förutsatt att denna oberoende leverantör av kvalitetssäkringstjänster omfattas av krav som är likvärdiga med dem i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG⁶¹ vad gäller bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering enligt definitionen i artikel 2.22 i det direktivet, framför allt krav avseende

- i) utbildning och examen, som säkerställer att oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster förvärvar nödvändig sakkunskap om hållbarhetsrapportering och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering,
- ii) fortbildning,
- iii) system för kvalitetskontroll,
- iv) yrkesetik, självständighet, opartiskhet, objektivitet, konfidentialitet och tystnadsplikt,
- v) utnämning och entledigande,
- vi) utredningar och sanktioner,

⁶¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (*EUT L 157, 9.6.2006, s. 87*).

- vii) organisationen av arbetet när det gäller oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster, särskilt med avseende på tillräckliga resurser och personal och upprätthållande av kundkontoregister och dokumentation, och
- viii) rapportering av oegentligheter.

Om en oberoende leverantör av kvalitetssäkringstjänster avger det uttalande som avses i punkt 1 andra stycket aa ska medlemsstaterna säkerställa att detta uttalande utarbetas i enlighet med artiklarna 26a, 27a och 28a i direktiv 2006/43/EG och att revisionskommittén eller en särskild kommitté i tillämpliga fall granskar och övervakar opartiskheten och självständigheten hos den oberoende leverantören av kvalitetssäkringstjänster i enlighet med artikel 39.6 e i direktiv 2006/43/EG.

Medlemsstaterna ska säkerställa att oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster som före den 1 januari 2024 har ackrediterats för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008 inte omfattas av de skyldigheter avseende utbildning och examen som avses i första stycket i.

Medlemsstaterna ska säkerställa att oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster som den 1 januari 2024 genomgår ackrediteringsförfarandet i enlighet med de relevanta nationella kraven inte omfattas av de skyldigheter avseende utbildning och examen som avses i första stycket i vad gäller bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering, förutsatt att de avslutar förfarandet senast den 1 januari 2026.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster som avses i tredje och fjärde styckena förvärvar nödvändig kunskap om hållbarhetsrapportering och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering genom det fortbildningskrav som avses i första stycket ii.

Om en medlemsstat använder sig av möjligheten att tillåta en oberoende leverantör av kvalitetssäkringstjänster att avge det uttalande som avses i punkt 1 andra stycket aa ska den också tillåta en annan lagstadgad revisor än den eller de som utför den lagstadgade revisionen av finansiella rapporter att göra detta.”.

ba) Följande punkt ska införas:

”3aa. När kommissionen antar standarder för rimlig säkerhet i enlighet med artikel 26a.2 andra stycket i direktiv 2006/43/EU, efter en bedömning för att fastställa om det är genomförbart med rimlig säkerhet för revisorer och för företag, ska det uttalande som avses i artikel 34.1 andra stycket aa grundas på ett uppdrag med rimlig säkerhet.”;

11. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.2, 3.13, 46.2, 29b och 29c ges till kommissionen tills vidare.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 1.2, 3.13, 46.2, 29b och 29c får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”.

b) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

- ”3a. När kommissionen antar delegerade akter i enlighet med artiklarna 29b och 29c ska den ta hänsyn till teknisk rådgivning från Efrag, förutsatt att sådan rådgivning
- a) har tagits fram genom ett korrekt vederbörligt förfarande, offentlig tillsyn och transparens och med relevanta berörda parter sakkunskap,
 - b) åtföljs av lönsamhetsanalyser som inbegriper analyser av de tekniska rådets konsekvenser i hållbarhetsfrågor, och
 - c) åtföljs av en redogörelse för hur den beaktar de initiativ och den lagstiftning som avses i artikel 29b.3.

De dokument som åtföljer Efrags tekniska rådgivning ska läggas fram tillsammans med denna tekniska rådgivning.

Kommissionen ska samråda med både medlemsstaternas expertgrupp för hållbar finansiering som avses i artikel 24 i förordning (EU) 2020/852 och den föreskrivande kommitté för redovisningsfrågor som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 1606/2002 om utkasten till delegerade akter innan de antas i enlighet med artiklarna 29b och 29c.

Kommissionen ska begära ett yttrande från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europeiska bankmyndigheten och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om Efrags tekniska rådgivning, särskilt när det gäller dess överensstämmelse med förordning (EU) 2019/2088 och dess delegerade akter. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europeiska bankmyndigheten och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska lämna sitt yttrande inom två månader från dagen för mottagandet av kommissionens begäran.

Kommissionen ska också samråda med Europeiska miljöbyrån, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Europeiska centralbanken, kommittén för europeiska tillsynsorgan för revisorer och plattformen för hållbar finansiering som inrättats i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) 2020/852 om den tekniska rådgivning som Efrag tillhandahåller före antagandet av de delegerade akter som avses i artiklarna 29b och 29c. Om något av dessa organ beslutar att avge ett yttrande, ska de göra detta inom två månader från den dag då de rådfrågades av kommissionen.”.

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 1.2, 3.13, 46.2, 29b och 29c ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet eller, om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”.

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2004/109/EG

Direktiv 2004/109/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.1 ska följande led r läggas till:

”r) *hållbarhetsrapportering*: hållbarhetsrapportering enligt definitionen i artikel 2.18 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU⁶².”.

2. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led c ersättas med följande:

”c) en försäkran från var och en av de huvudansvariga hos emittenten, vars namn och befattningar ska anges tydligt, där de intygar att årsredovisningen, så vitt de vet, har upprättats i enlighet med tillämpliga redovisningsstandarder och ger en rättvisande bild av tillgångar, skulder, finansiell ställning samt vinst eller förlust hos emittenten och i de företag, betraktade som en helhet, som omfattas av koncernredovisningen, och att förvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över verksamhetens utveckling och resultat och över emittentens ställning och ställningen i de företag, betraktade som en helhet, som omfattas av koncernredovisningen, tillsammans med en beskrivning av de väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de står inför och att den, i tillämpliga fall, är utarbetad i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artiklarna 29b och 29c i direktiv 2013/34/EU.”.

⁶² Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

b) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

”4. De finansiella rapporterna ska granskas i enlighet med artikel 34.1 första stycket och artikel 34.2 i direktiv 2013/34/EU.

Den lagstadgade revisorn ska avge det uttalande och det angivande om förvaltningsberättelsen som avses i artikel 34.1 andra stycket a och b och i artikel 34.2 i direktiv 2013/34/EU.

Den revisionsberättelse som avses i artikel 28 i direktiv 2006/43/EG, undertecknad av den eller de personer som ansvarar för att utföra det arbete som avses i artikel 34.1 och 34.2 i direktiv 2013/34/EU, ska offentliggöras i sin helhet tillsammans med årsredovisningen.

I tillämpliga fall ska hållbarhetsrapportering bestyrkas i enlighet med artikel 34.1 andra stycket aa och artikel 34.2, 34.3, 34.3a och 34.3aa i direktiv 2013/34/EU.

Den bestyrkanderapport om hållbarhetsrapportering som avses i artikel 28a i direktiv 2006/43/EG ska offentliggöras i sin helhet tillsammans med årsredovisningen.

5. Förvaltningsberättelsen ska upprättas i enlighet med artiklarna 19, 19a, 29d.1 och 20 i direktiv 2013/34/EU, förutsatt att de storlekströskelvärden som föreskrivs i dessa artiklar är uppfyllda.

Om emittenten ska upprätta en koncernredovisning ska förvaltningsberättelsen för koncernen upprättas i enlighet med artiklarna 29d.2, 29 och 29a i direktiv 2013/34/EU, förutsatt att de storlekströskelvärden som föreskrivs i dessa artiklar är uppfyllda.”.

3. I artikel 23.4 ska tredje och fjärde styckena ersättas med följande:

”Kommissionen ska, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27.2, fatta nödvändiga beslut om likvärdighet för redovisningsstandarder på de villkor som anges i artikel 30.3 och om likvärdighet för de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29d i direktiv 2013/34/EU och som används av emittenter i tredjeland. Om kommissionen beslutar att standarderna för redovisning eller för hållbarhetsrapportering i ett tredjeland inte motsvarar gemenskapsbestämmelserna kan den tillåta att de berörda emittenterna fortsätter att använda sådana standarder under en lämplig övergångsperiod.

I samband med tredje stycket ska kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 27.2a, 27.2b och 27.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b, även anta åtgärder som syftar till att upprätta allmänna likvärdighetskriterier avseende standarder för redovisning och för hållbarhetsrapportering som är relevanta för emittenter i mer än ett land.”.

4. Följande artikel ska införas som artikel 28d:

”Artikel 28d

Esmas riktlinjer

Efter samråd med Europeiska miljöbyrån och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter ska Esma utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EG) nr 1095/2010 om de nationella behöriga myndigheternas tillsyn av hållbarhetsrapportering.”.

Artikel 3
Ändringar av direktiv 2006/43/EG

Direktiv 2006/43/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs regler för lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och bestyrkande som avser årlig och konsoliderad hållbarhetsrapportering.”.

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 2–6 ska ersättas med följande:

”2. *lagstadgad revisor*: en fysisk person som en medlemsstats behöriga myndigheter har godkänt enligt bestämmelserna i detta direktiv för att utföra lagstadgad revision och, i tillämpliga fall, bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering.

3. *revisionsföretag*: en juridisk person eller annan enhet, oberoende av rättslig form, som enligt bestämmelserna i detta direktiv har godkänts av en medlemsstats behöriga myndigheter för att utföra lagstadgad revision och, i tillämpliga fall, bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering.

4. *revisionsföretag från ett tredjeland*: ett företag, oavsett rättslig form, som utför revision av årsredovisning eller årsbokslut eller koncernredovisning eller, i tillämpliga fall, bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering för företag som har sitt säte i ett tredjeland, med undantag för det företag som är registrerat som ett revisionsföretag i en medlemsstat till följd av ett godkännande enligt artikel 3.
5. *revisor från ett tredjeland*: en fysisk person som utför revision av årsredovisning eller årsbokslut eller koncernredovisning eller, i tillämpliga fall, bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering för ett företag som har sitt säte i ett tredjeland, med undantag för personer som är registrerade som lagstadgade revisorer i en medlemsstat till följd av ett godkännande enligt artiklarna 3 och 44.
6. *koncernrevisor*: lagstadgad(e) revisor(er) eller revisionsföretag som utför lagstadgad revision av koncernredovisning eller, i tillämpliga fall, bestyrkandeuppdrag som avser konsoliderad hållbarhetsrapportering.”.

aa) Följande punkt ska läggas till som punkt 16a:

”16a. *nyckelpartner för hållbarhet*:

- a) den eller de lagstadgade revisorer som för ett särskilt bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering har utsetts av ett revisionsföretag till att ha huvudansvaret för att utföra det bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering för revisionsföretagets räkning, eller
- b) när det gäller bestyrkande som avser konsoliderad hållbarhetsrapportering åtminstone den eller de lagstadgade revisorer som har utsetts av ett revisionsföretag till att ha huvudansvaret för att utföra det bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering inom koncernen och den eller de lagstadgade revisorer som har utsetts till att ha huvudansvaret för väsentliga dotterbolag, eller

- c) den eller de lagstadgade revisorer som undertecknar den bestyrkanderapport som avses i artikel 28a i detta direktiv.”.
- b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 21, 22 och 23:
- ”21. *hållbarhetsrapportering*: hållbarhetsrapportering enligt definitionen i artikel 2.18 i direktiv 2013/34/EU.
22. *bestyrkande(uppdrag) som avser hållbarhetsrapportering*: den lagstadgade revisorns eller revisionsföretagets uttalande i enlighet med artikel 34.1 andra stycket aa och artikel 34.2 i direktiv 2013/34/EU.
23. *oberoende leverantör av kvalitetssäkringstjänster*: ett organ för bedömning av överensstämmelse som ackrediterats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008[1]*5 för den specifika verksamhet avseende bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 34.1 andra stycket aa i direktiv 2013/34/EU.”.

3. Artikel 6 ska ersättas med följande:

”Artikel 6

Utbildningskrav

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11 får en fysisk person godkännas att utföra lagstadgad revision först efter att ha uppnått behörighet för universitetsstudier eller motsvarande och därefter genomgått teoretisk och praktisk utbildning samt avlagt en yrkesexamen som den berörda medlemsstaten organiserat eller erkänt och som är jämförbar med slutexamen eller motsvarande från ett universitet.
2. En fysisk person får dessutom godkännas att utföra bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering när de ytterligare särskilda kraven i artiklarna 7.2 och 8.3, artikel 10.1 andra stycket och artikel 14.2 fjärde stycket i detta direktiv är uppfyllda.
3. De behöriga myndigheter som avses i artikel 32 ska samarbeta med varandra för att skapa konvergens i de krav som anges i den här artikeln. När de behöriga myndigheterna deltar i sådant samarbete ska de ta hänsyn till utvecklingen inom revisionsarbetet och revisionsyrket, särskilt den konvergens som redan har uppnåtts inom yrket. De ska samarbeta med kommittén för europeiska tillsynsorgan för revisorer (CEAOB) och med de behöriga myndigheter som avses i artikel 20 i förordning (EU) nr 537/2014 i den mån konvergensen berör lagstadgad revision och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering för företag av allmänt intresse.”.

- 3a. I artikel 7 ska följande punkt läggas till som punkt 2:
- ”2. För att den lagstadgade revisorn även ska godkännas att utföra bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering ska yrkesexamen enligt artikel 6 garantera tillräckliga teoretiska kunskaper i ämnen som är relevanta för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering samt en förmåga att tillämpa sådana kunskaper i praktiken. Examen ska åtminstone delvis vara skriftlig.”.
4. I artikel 8 ska följande punkt läggas till som punkt 3:
- ”3. För att den lagstadgade revisorn även ska godkännas att utföra bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering ska den även omfatta minst följande ämnen:
- a) Rättsliga krav och rapporteringsstandarder rörande upprättande av årlig och konsoliderad hållbarhetsrapportering.
 - b) Hållbarhetsanalys.
 - c) Den due diligence-process som genomförs med avseende på hållbarhetsfaktorer.
 - d) Rättsliga krav och säkerhetsstandarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 26a”.
5. I artikel 10.1 ska följande stycke läggas till:

För att den lagstadgade revisorn eller praktikanten även ska godkännas att utföra bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering ska minst åtta månader av denna praktiska utbildning avse bestyrkande som avser årlig och konsoliderad hållbarhetsrapportering eller andra hållbarhetsrelaterade tjänster.”

6a. Artikel 12 ska ersättas med följande:

”Artikel 12

Kombination av praktisk och teoretisk utbildning

1. Medlemsstaterna får från de i artikel 11 angivna åren av yrkesmässig verksamhet räkna av tid för teoretisk utbildning på de områden som anges i artikel 8.1 och 8.2, förutsatt att utbildningen har avslutats med en statligt erkänd examen. Utbildningen får inte understiga ett år och får inte heller med mer än fyra år räknas av från tiden för yrkesmässig verksamhet.
2. Perioden för den yrkesmässiga verksamheten och praktiska utbildningen får inte understiga tiden för den teoretiska utbildningen tillsammans med den praktiska utbildning som krävs enligt artikel 10.1 första stycket.”.

7. I artikel 14.2 ska följande stycke läggas till:

”För att den lagstadgade revisorn även ska godkännas att utföra bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering ska det lämplighetsprov som avses i första stycket omfatta den lagstadgade revisorns tillräckliga kunskaper om lagar och andra författningar i den värdmedlemsstaten i den mån de är relevanta för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.”.

8. Följande artikel ska införas som artikel 14a:

”Artikel 14a

Lagstadgade revisorer som godkänts eller erkänts före den 1 januari 2024 och personer som genomgår godkännandeförfarandet för lagstadgade revisorer den 1 januari 2024

Medlemsstaterna ska säkerställa att lagstadgade revisorer som före den 1 januari 2024 godkänts eller erkänts att utföra lagstadgad revision inte omfattas av kraven i artiklarna 7.2 och 8.3, artikel 10.1 andra stycket och artikel 14.2 fjärde stycket i detta direktiv.

Medlemsstaterna ska säkerställa att personer som den 1 januari 2024 genomgår det godkännandeförfarande som föreskrivs i artiklarna 6–14 inte omfattas av kraven i artiklarna 7.2 och 8.3, artikel 10.1 andra stycket och artikel 14.2 fjärde stycket i detta direktiv, förutsatt att de avslutar förfarandet senast den 1 januari 2026.

Medlemsstaterna ska säkerställa att lagstadgade revisorer som godkänts före den 1 januari 2026 och som vill utföra bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering förvärvar nödvändig kunskap om hållbarhetsrapportering och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering, inklusive om de ämnesområden som anges i artikel 8.3, genom kravet på fortbildning i artikel 13.”.

- 8a. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska följande led införas som led bb:

”bb) Huruvida den lagstadgade revisorn även är godkänd för att utföra bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.”

b) I punkt 1 ska led c ersättas med följande:

”c) Alla andra registreringar som lagstadgad revisor vid andra medlemsstaters behöriga myndigheter och som revisor i tredjeländer, med namn på de registrerande myndigheterna och i förekommande fall registernummer, samt uppgift om huruvida registreringen avser finansiell revision, bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering, eller båda.”.

c) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”I registret ska det anges huruvida dessa revisorer från ett tredjeland är registrerade för att utföra finansiell revision, bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering, eller båda.”

8b. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska leden e och i ersättas med följande:

”e) Namn och registernummer för alla lagstadgade revisorer som är anställda eller delägare eller motsvarande i revisionsföretaget, samt uppgift om huruvida de även är godkända för att utföra bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.

i) Alla andra registreringar som revisionsföretag vid andra medlemsstaters behöriga myndigheter samt som revisionsföretag i tredjeländer, med namn på de registrerande myndigheterna och i förekommande fall registernummer, samt uppgift om huruvida registreringen avser finansiell revision, bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering, eller båda.”.

- b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”I registret ska det anges huruvida dessa revisionsföretag från ett tredjeland är registrerade för att utföra finansiell revision, bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering, eller båda.”.

9. Artikel 24b ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att, när revisionsföretaget utför den lagstadgade revisionen, det revisionsföretaget utser minst en nyckelrevisor. Revisionsföretaget ska förse sina nyckelrevisorerna med tillräckliga resurser och med personal som har den kompetens och förmåga som krävs för att utföra sina uppgifter på lämpligt sätt.

Medlemsstaterna ska säkerställa att, när revisionsföretaget utför det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering, det revisionsföretaget utser minst en nyckelpartner för hållbarhet, som kan vara nyckelrevisorn eller en av nyckelrevisorerna.

Revisionsföretaget ska förse den eller de nyckelpartnererna för hållbarhet med tillräckliga resurser och med personal som har den kompetens och förmåga som krävs för att den ska kunna utföra sina uppgifter på lämpligt sätt.

Att säkerställa revisionens kvalitet, opartiskhet och självständighet och kompetens ska vara huvudkriterierna när revisionsföretaget väljer den eller de nyckelrevisorerna och i förekommande fall den eller de nyckelpartnererna för hållbarhet som ska utses.

Nyckelrevisorn eller nyckelrevisorerna ska aktivt delta i utförandet av den lagstadgade revisionen. Nyckelpartnern för hållbarhet ska aktivt delta i utförandet av det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.”.

b) Följande punkt ska införas som punkt 2a:

”2a. När bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering utförs ska den lagstadgade revisorn ägna tillräckligt med tid åt uppdraget och anslå tillräckliga resurser för att kunna utföra sina uppgifter på lämpligt sätt.”.

c) I punkt 4 ska leden b och c ersättas med följande:

”b) Om det är ett revisionsföretag, nyckelrevisorns eller nyckelrevisorernas namn och i förekommande fall namnet på nyckelpartnern för hållbarhet eller nyckelpartnererna för hållbarhet.”.

”c) Arvoden för lagstadgad revision, bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och arvoden för andra tjänster än revision under ett räkenskapsår.”.

e) Punkt 5a ska läggas till:

”5a. En lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag ska upprätta bestyrkandedokumentation för varje bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering.

Den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget ska åtminstone dokumentera de uppgifter som registrerats i enlighet med artikel 22b när det gäller bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.

Den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget ska behålla alla andra uppgifter och handlingar som är viktiga för att styrka den rapport som avses i artikel 28a i detta direktiv samt för att övervaka efterlevnaden av detta direktiv och andra tillämpliga rättsliga krav när det gäller bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.

Bestyrkandehandlingarna ska vara färdigbehandlade senast 60 dagar efter dagen för undertecknandet av den bestyrkanderapport som avses i artikel 28a i detta direktiv.

Om samma lagstadgade revisor utför den lagstadgade revisionen av årsredovisningen eller årsbokslutet och det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering får bestyrkandedokumentationen ingå i revisionsdokumentationen.”.

- f) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”Den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget ska dokumentera alla klagomål som lämnats in skriftligen beträffande utförandet av de lagstadgade revisioner och de bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering som genomförts.”

10. Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

Revisionsarvoden och bestyrkandearvoden

Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns lämpliga bestämmelser om att arvodena för lagstadgad revision och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering

- a) inte får påverkas eller styras av att ytterligare tjänster erbjuds det företag som är föremål för lagstadgad revision eller bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering,
- b) inte får baseras på någon form av villkorlighet.”.

11. Följande artikel 25b ska införas:

”Artikel 25b

Yrkesetik, självständighet och opartiskhet, objektivitet, konfidentialitet och tystnadsplikt vid bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering

Kraven i artiklarna 21–24a när det gäller lagstadgad revision av finansiella rapporter ska gälla i tillämpliga delar vid bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.”.

11a. Följande artikel 25c ska införas:

”Artikel 25c

Förbjudna icke-revisionstjänster om den lagstadgade revisorn utför bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering för ett företag av allmänt intresse

1. En lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag som utför bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering för ett företag av allmänt intresse, eller medlemmar av nätverket som den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget tillhör, får varken direkt eller indirekt tillhandahålla det granskade företaget, dess moderföretag eller dess kontrollerade företag inom unionen de tjänster som avses i artikel 5.1 andra stycket b, c, e, f, g, h, i, j och k i förordning (EU) nr 537/2014 under
 - a) perioden mellan början på den period som är föremål för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och utfärdandet av bestyrkanderapporten, och
 - b) räkenskapsåret närmast före den period som avses i led a i förhållande till de tjänster som avses i artikel 5.1 andra stycket e i förordning (EU) nr 537/2014.
2. En lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag som utför bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering för företag av allmänt intresse och, om den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget tillhör ett nätverk, medlemmar av ett sådant nätverk, får tillhandahålla det företag som är föremål för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering, dess moderföretag eller dess kontrollerade företag andra icke-revisionstjänster än de förbjudna icke-revisionstjänster som avses i punkt 1 eller, i tillämpliga fall, som avses i artikel 5.1 eller 5.2 i förordning (EU) nr 537/2014, med förbehåll för godkännande från revisionskommittén efter det att den vederbörligen har bedömt hoten mot opartiskhet och självständighet och de skyddsåtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 22b i detta direktiv.

3. Om en medlem av ett nätverk som en lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag som utför ett bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering för ett företag av allmänt intresse tillhör, tillhandahåller de icke-revisionstjänster som avses i punkt 1 i denna artikel till ett företag som är baserat i tredjeland och som kontrolleras av det företag av allmänt intresse som är föremål för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering, ska den berörda lagstadgade revisorn eller det berörda revisionsföretaget bedöma om hans/hennes/dess opartiskhet och självständighet äventyras till följd av att den berörda nätverksmedlemmen tillhandahåller sådana tjänster.

Om den lagstadgade revisorns eller revisionsföretagets opartiskhet och självständighet påverkas ska han, hon eller det vid behov vidta skyddsåtgärder för att minska de hot som uppstår till följd av att sådana tjänster tillhandahålls i ett tredjeland. Den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget får endast fortsätta att utföra bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering för det berörda företaget av allmänt intresse om han, hon eller det i enlighet med artikel 22b i detta direktiv kan motivera att ett sådant tillhandahållande av tjänster varken påverkar hans, hennes eller dess professionella omdöme eller bestyrkanderapporten.”.

11b. Följande artikel ska införas som artikel 25d:

”Artikel 25d

Oegentligheter

Artikel 7 i förordning (EU) nr 537/2014 ska gälla i tillämpliga delar för en lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag som utför bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering för ett företag av allmänt intresse.”

12. Följande artikel ska införas som artikel 26a:

”Artikel 26a

Säkerhetsstandards för hållbarhetsrapportering

1. Medlemsstaterna ska kräva att lagstadgade revisorer och revisionsföretag genomför bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering i enlighet med de säkerhetsstandards som antagits av kommissionen i enlighet med punkt 3.
2. Medlemsstaterna får tillämpa nationella säkerhetsstandards, förfaranden eller krav så länge som kommissionen inte har antagit en säkerhetsstandard som täcker samma ämnesområde.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om förfarandena eller kraven för säkerhet minst tre månader innan de träder i kraft.

3. Den ger kommissionen befogenhet att genom delegerade akter i enlighet med artikel 48a anta de säkerhetsstandards som avses i punkt 1 för att fastställa de åtgärder som revisorn ska vidta för att dra sina slutsatser om bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering, inbegripet uppdragsplanering, risköverbäggande och riskrespons, och vilken typ av slutsatser som ska ingå i revisionsberättelsen.

Kommissionen ska anta standarder för rimlig säkerhet senast **sex** år efter ikraftträdandet av direktivet om företagens hållbarhetsrapportering⁶³.

Kommissionen får anta säkerhetsstandarderna endast om de

- a) har utvecklats genom ett korrekt vederbörligt förfarande, offentlig tillsyn och transparens,
- b) de bidrar med en hög grad av trovärdighet och kvalitet till den årliga eller konsoliderade hållbarhetsrapporteringen, och
- c) de bidrar till unionens allmänna bästa.
- d) inte innebär någon ändring av kraven i detta direktiv eller något tillägg till andra krav däri än de som anges i artiklarna 25b, 27a och 28a.

4. ”. [Flyttat till artikel 34 i redovisningsdirektivet]

13. Följande artikel ska införas som artikel 27a:

⁶³ Publikationsbyrån ersätter detta med ett specifikt datum.

”Artikel 27a

Bestyrkande som avser konsoliderad hållbarhetsrapportering

1. Medlemsstaterna ska vid bestyrkandeuppdrag som avser konsoliderad hållbarhetsrapportering för en koncern säkerställa att
 - a) med avseende på den konsoliderade hållbarhetsrapporteringen, koncernrevisorn bär hela ansvaret för den bestyrkanderapport som avses i artikel 28a i detta direktiv, b) koncernrevisorn utvärderar det bestyrkandearbete som utförts av oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster eller revisorer från ett tredjeland eller lagstadgade revisorer eller revisionsföretag från ett tredjeland eller revisionsföretag med avseende på det bestyrkandeuppdrag som avser konsoliderad hållbarhetsrapportering och dokumenterar typen av, tidpunkten för och omfattningen av det arbete som utförts av dessa revisorer, i tillämpliga fall även koncernrevisorns granskning av relevanta delar av dessa revisorers bestyrkandedokumentation, c) koncernrevisorn granskar det bestyrkandearbete som utförts av oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster, revisorer från ett tredjeland eller lagstadgade revisorer och revisionsföretag från ett tredjeland eller revisionsföretag med avseende på det bestyrkandeuppdrag som avser konsoliderad hållbarhetsrapportering och dokumenterar det.

Den dokumentation som bevaras av koncernrevisorn ska vara sådan att den relevanta behöriga myndigheten kan genomföra en granskning av koncernrevisorns arbete.

Med avseende på led c i första stycket ska koncernrevisorn från de berörda oberoende leverantörerna av kvalitetssäkringstjänster, revisorerna från ett tredjeland, lagstadgade revisorerna, revisionsföretagen från ett tredjeland eller revisionsföretagen begära samtycke till överlämnandet av relevant dokumentation under genomförandet av det bestyrkandeuppdrag som avser konsoliderad hållbarhetsrapportering, som ett villkor för att koncernrevisorn ska förlita sig på det arbete som utförts av dessa oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster, revisorer från ett tredjeland, lagstadgade revisorer, revisionsföretag från ett tredjeland eller revisionsföretag.

2. Om koncernrevisorn inte kan uppfylla kravet i punkt 1 första stycket c ska han, hon eller det vidta lämpliga åtgärder och underrätta den berörda behöriga myndigheten om detta.

Sådana åtgärder ska, beroende på vad som är lämpligt, omfatta kompletterande bestyrkandearbete hos det berörda dotterföretaget, antingen direkt eller genom att outsourca.

3. Om koncernrevisorn är föremål för en kvalitetskontroll eller en utredning beträffande det bestyrkandeuppdrag som avser konsoliderad hållbarhetsrapportering för en koncern, ska koncernrevisorn på begäran till den behöriga myndigheten överlämna den relevanta dokumentation som han, hon eller det har bevarat rörande det bestyrkandearbete som utförts av respektive oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster, revisorer från ett tredjeland, lagstadgade revisorer, revisionsföretag från ett tredjeland eller revisionsföretag med avseende på det bestyrkandeuppdrag som avser konsoliderad hållbarhetsrapportering, däribland alla eventuella arbetsdokument som är relevanta för det bestyrkandeuppdrag som avser konsoliderad hållbarhetsrapportering.

Den behöriga myndigheten får begära kompletterande dokumentation om det bestyrkandearbete som utförts av lagstadgade revisorer eller revisionsföretag med avseende på det bestyrkandeuppdrag som avser konsoliderad hållbarhetsrapportering från de relevanta behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 36.

När det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering för ett moderföretag eller dotterföretag i en koncern utförs av revisorer eller revisionsföretag från ett tredjeland får den behöriga myndigheten begära kompletterande dokumentation om det bestyrkandearbete som utförts av revisorer eller revisionsföretag från ett tredjeland från de relevanta behöriga myndigheterna i tredjeländer enligt samarbetsformerna.

Med avvikelse från tredje stycket ska koncernrevisorn, när oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster eller revisorer eller revisionsföretag från ett tredjeland där samarbetsformer saknas har utfört det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering för ett moderföretag eller dotterföretag i en koncern, på begäran även ansvara för att de offentliga tillsynsmyndigheterna korrekt tillställs kompletterande dokumentation om det bestyrkandearbete som utförts av sådana oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster eller revisorer eller revisionsföretag från ett tredjeland, inbegripet arbetsdokument som är relevanta för det bestyrkandeuppdrag som avser konsoliderad hållbarhetsrapportering. För att säkerställa detta överlämnande ska koncernrevisorn behålla en kopia av sådan dokumentation eller, alternativt, avtala med de oberoende leverantörerna av kvalitetssäkringstjänster eller revisorerna eller revisionsföretagen från ett tredjeland om att han, hon eller det på begäran ska ges obegränsad åtkomst till sådan dokumentation, eller vidta andra lämpliga åtgärder. Om bestyrkandehandlingarna på grund av rättsliga eller andra orsaker inte kan överlämnas från ett tredjeland till koncernrevisorn, ska den dokumentation som bevaras av koncernrevisorn innehålla bevis på att han eller hon har vidtagit lämpliga åtgärder för att få åtkomst till revisionsdokumentationen samt, om det föreligger andra än rättsliga hinder som följer av tredjelandets lagstiftning, bevis för att sådana hinder föreligger.”.

14. I artikel 28.2 ska led e ersättas med följande:

- ”e) Ett sådant uttalande och angivande som avses i artikel 34.1 andra stycket a och b i direktiv 2013/34/EU, vilka båda ska grunda sig på det arbete som utförts under revisionen.”

14a. Artikel 28a ska läggas till: ”Artikel 28a

Bestyrkanderapport om hållbarhetsrapportering

1. Den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget ska redovisa resultaten av det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering i en bestyrkanderapport om hållbarhetsrapportering. Rapporten ska utarbetas i enlighet med kraven i de säkerhetsstandarder som antagits av kommissionen eller medlemsstaterna fram till dess att kommissionen antar de säkerhetsstandarder som avses i artikel 26a.
2. Bestyrkanderapporten om hållbarhetsrapportering ska vara i skriftlig form och innehålla följande:
 - a) Namnet på det företag vars årliga eller konsoliderade hållbarhetsrapportering är föremål för bestyrkandeuppdraget.
 - b) Angivande av den årliga eller konsoliderade hållbarhetsrapporteringen och det datum och den period den omfattar. Angivande av det regelverk för hållbarhetsrapportering som har tillämpats vid utarbetandet av den.
 - c) En beskrivning av omfattningen av det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering, som åtminstone ska identifiera de säkerhetsstandarder i enlighet med vilka det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering genomfördes.

- d) Det uttalande som grundar sig på det arbete som utförts under det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering som avses i artikel 34a.1 andra stycket aa i direktiv 2013/34/EU.
3. När fler än en revisor eller fler än ett revisionsföretag har utfört det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering, ska de lagstadgade revisorerna eller revisionsföretagen enas om resultaten av det bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering och överlämna en gemensam rapport och ett gemensamt uttalande. Om de är oeniga om resultatet ska varje lagstadgad revisor eller revisionsföretag lämna ett separat uttalande i en separat punkt i bestyrkanderapporten om hållbarhetsrapportering och ange skälen till oenigheten.
4. Bestyrkanderapporten om hållbarhetsrapportering ska dateras och undertecknas av den lagstadgade revisorn. Om ett revisionsföretag utför det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering, ska bestyrkanderapporten om hållbarhetsrapportering undertecknas åtminstone av den eller de lagstadgade revisorer som utför det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering för revisionsföretagets räkning. Om fler än en lagstadgad revisor eller fler än ett revisionsföretag har varit anlitade samtidigt, ska bestyrkanderapporten om hållbarhetsrapportering undertecknas av samtliga lagstadgade revisorer eller åtminstone av de lagstadgade revisorer som utför det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering för varje enskilt revisionsföretags räkning. Medlemsstaterna får under exceptionella omständigheter föreskriva att detta undertecknande inte behöver offentliggöras om ett sådant offentliggörande skulle kunna leda till ett överhängande och betydande hot mot en persons säkerhet.

Den eller de medverkande personernas namn ska under alla omständigheter vara kända av de berörda behöriga myndigheterna.

5. Medlemsstaterna får kräva att om samma lagstadgade revisor utför den lagstadgade revisionen av årsredovisningen eller årsbokslutet och det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering får bestyrkanderapporten ingå som ett separat avsnitt i revisionsberättelsen.⁶ Den lagstadgade revisorns eller revisionsföretagets rapport om den konsoliderade hållbarhetsrapporteringen ska uppfylla kraven i punkterna 1–5.”

15. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led d ersättas med följande:

”d) De personer som utför kvalitetskontrollen ska ha lämplig yrkesutbildning och relevanta erfarenheter av lagstadgad revision och finansiell rapportering och, i tillämpliga fall, bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och hållbarhetsrapportering eller andra hållbarhetsrelaterade tjänster i kombination med särskild utbildning i kvalitetskontroll.”.

aa) I punkt 1 ska led f ersättas med följande:

”f) Kvalitetskontrollen, med stöd av lämplig kontroll av valda revisionshandlingar och, i tillämpliga fall, bestyrkandehandlingar, ska omfatta bedömning av efterlevnaden av tillämpliga revisionsstandarder och, i tillämpliga fall, säkerhetsstandarder och krav på självständighet och opartiskhet, kvantiteten och kvaliteten av de resurser som lagts ned, revisionsarvoden och arvoden för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och revisionsföretagets interna system för kvalitetskontroll.”.

b) I punkt 1 ska led h ersättas med följande:

”h) Kvalitetskontroller ska utföras på grundval av en riskbedömning och, när det gäller lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför lagstadgade revisioner enligt definitionen i artikel 2.1 a och som, i tillämpliga fall, utför bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering minst vart sjätte år.”.

c) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:

”a) Personer som utför särskild kvalitetskontroll ska ha lämplig yrkesutbildning och relevanta erfarenheter av lagstadgad revision och finansiell rapportering och, i tillämpliga fall, bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och hållbarhetsrapportering i kombination med särskild utbildning i kvalitetskontroll.”.

d) Följande punkt ska införas som punkt 2a:

2a. Medlemsstaterna får, till och med den 31 december 2025, undanta de personer som utför kvalitetssäkringskontroller av bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering från kravet på relevant erfarenhet av bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och hållbarhetsrapportering eller andra hållbarhetsrelaterade tjänster.

15a. I artikel 30 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns effektiva system för utredningar och sanktioner så att bristfällig lagstadgad revision och bristfälligt bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering kan upptäckas, rättas till och förhindras.

2. Utan att det påverkar medlemsstaternas system för civilrättsligt ansvar ska medlemsstaterna föreskriva effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner mot lagstadgade revisorer och revisionsföretag, om lagstadgad revision och bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering inte utförs i enlighet med de bestämmelser som antas för att genomföra detta direktiv och, i tillämpliga fall, med förordning (EU) nr 537/2014.

Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa regler för administrativa sanktioner vid överträdelse som omfattas av nationell straffrätt. I sådana fall ska medlemsstaterna informera kommissionen om de relevanta straffrättsliga bestämmelserna.”

15aa. I artikel 30a.1 ska följande led införas som led cc:

”cc) Tillfälligt förbud under högst tre år för den lagstadgade revisorn, revisionsföretaget eller nyckelpartnern för hållbarhet att utföra bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och/eller underteckna bestyrkanderapporter.”.

15b. I artikel 30a.1 ska följande led införas som led dd:

”dd) En förklaring om att bestyrkanderapporten inte uppfyller kraven i artikel 28a i detta direktiv.”

16a. Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”3. Den behöriga myndigheten ska ledas av personer som inte är yrkesrevisorer men som har kunskaper på områden av relevans för lagstadgad revision, och, i tillämpliga fall, bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering. De ska tillsättas i enlighet med ett oberoende och öppet förfarande.”.

b) Punkt 4 b ska ersättas med följande:

b) antagandet av standarder för yrkesetik, intern kvalitetskontroll av revisionsföretag, revisioner och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering, utom när dessa standarder antas eller godkänns av andra av medlemsstaternas myndigheter.”.

17. Följande artikel ska införas som artikel 36a:

”Artikel 36a

***Regleringsarrangemang mellan medlemsstaterna i samband med bestyrkande som avser
hållbarhetsrapportering***

Kraven i artiklarna 34 och 36 när det gäller lagstadgad revision av finansiella rapporter ska gälla i tillämpliga delar vid bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.”.

17a. I artikel 37.1 ska ett andra stycke införas enligt följande:

”Bestämmelserna i första stycket ska tillämpas på utnämningen av den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget med avseende på bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.”.

17b. I artikel 37.2 ska ett andra stycke införas enligt följande:

”Bestämmelserna i första stycket ska tillämpas på utnämningen av den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget med avseende på bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.”.

18a. I artikel 37 ska punkt 3 ersättas med följande:

- ”3. Alla avtalsklausuler som begränsar bolagsstämmans valfrihet eller valfriheten för ledamöter av det granskade företaget i enlighet med punkt 1 till vissa kategorier eller förteckningar över lagstadgade revisorer eller revisionsföretag när det gäller utnämning av en viss lagstadgad revisor eller ett visst revisionsföretag för att utföra den lagstadgade revisionen av och, i tillämpliga fall, det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering för företaget ska vara förbjudna. Alla sådana befintliga klausuler ska vara ogiltiga.”.

18b. I artikel 38 ska punkt 1 ersättas med följande:

- ”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att lagstadgade revisorer eller revisionsföretag får entledigas enbart på saklig grund. Skilda åsikter om redovisning, revisionsförfaranden eller i tillämpliga fall om hållbarhetsrapportering eller förfaranden för säkerhet ska inte anses vara skälig grund för entledigande.”.

18c. I artikel 38.2 ska ett andra stycke införas enligt följande:

”Den underrättelseskyldighet som avses i första stycket ska även tillämpas på bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering.”.

19. Artikel 39 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4a ska läggas till:

- 4a. Medlemsstaterna får tillåta att de uppgifter som tilldelas revisionskommittén när det gäller hållbarhetsrapportering och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering utförs av förvaltnings- eller tillsynsorganet som helhet eller av ett särskilt organ som inrättats av förvaltnings- eller tillsynsorganet.

b) I punkt 6 ska leden a–e ersättas med följande:

- ”a) informera det granskade företags förvaltnings- eller kontrollorgan om resultatet av den lagstadgade revisionen och, i tillämpliga fall, om resultatet av det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och förklara på vilket sätt den lagstadgade revisionen och det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering bidrog till den finansiella rapporteringens respektive hållbarhetsrapporteringens tillförlitlighet och vilken roll revisionskommittén spelade i den processen,
- b) övervaka den finansiella rapporteringen och, i tillämpliga fall, hållbarhetsrapporteringen, inbegripet den digitala rapportering som avses i artikel 29d i direktiv 2013/34/EU och den process som företaget genomför för att identifiera den information som rapporteras i enlighet med de standarder som antagits i enlighet med artikel 29b i direktiv 2013/34/EU och lägga fram rekommendationer eller förslag för att säkerställa dess tillförlitlighet,
- c) övervaka effektiviteten i företags interna kvalitetskontroll- och riskhanteringssystem och i tillämpliga fall dess internrevision när det gäller det granskade företags finansiella rapportering och, i tillämpliga fall, hållbarhetsrapportering, inbegripet dess digitala rapportering som avses i artikel 29d i direktiv 2013/34/EU, utan att åsidosätta företags oberoende,
- d) övervaka den lagstadgade revisionen av årsredovisning eller årsbokslut och koncernredovisning och, i tillämpliga fall, bestyrkande som avser den årliga och konsoliderade hållbarhetsrapporteringen, i synnerhet dess utförande, med beaktande av den behöriga myndighetens resultat och slutsatser i enlighet med artikel 26.6 i förordning (EU) nr 537/2014.

- e) granska och övervaka den lagstadgade revisorns eller revisionsföretagets opartiskhet och självständighet i enlighet med artiklarna 22, 22a, 22b, 24a, 24b och 25b, 25c och 25d i detta direktiv samt med artikel 6 i förordning (EU) nr 537/2014, särskilt om det är lämpligt att tillhandahålla icke-revisionstjänster till det granskade företaget i enlighet med artikel 5 i den förordningen.”.

20. Artikel 45 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat ska i enlighet med artiklarna 15, 16 och 17 registrera varje revisor och revisionsföretag från ett tredjeland, om denna revisor eller detta revisionsföretag från ett tredjeland avger en revisionsberättelse beträffande årsredovisning eller årsbokslut eller koncernredovisning eller, i tillämpliga fall, en bestyrkanderapport om årlig eller konsoliderad hållbarhetsrapportering för ett företag som har sitt säte utanför unionen och vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i den medlemsstaten i den mening som avses i artikel 4.1.14 i direktiv 2004/39/EG, utom när företaget enbart emitterar utestående skuldförbindelser för vilka något av följande gäller:

- a) Dessa värdepapper har varit upptagna till handel på en reglerad marknad i en medlemsstat i den mening som avses i artikel 2.1 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG⁶⁴ före den 31 december 2010 och deras nominella värde per företag är minst 50 000 EUR på emitteringsdagen eller, i fråga om skuldförbindelser i annan valuta, motsvarande minst 50 000 EUR på emitteringsdagen.
- b) Dessa värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i en medlemsstat i den mening som avses i artikel 2.1 c i direktiv 2004/109/EG från och med den 31 december 2010 och deras nominella värde per företag är minst 100 000 EUR på emitteringsdagen, eller, i fråga om skuldförbindelser i annan valuta, motsvarande minst 100 000 EUR på emitteringsdagen.”.

aa) Punkt 4 ska ersättas med följande:

- 4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 46 ska sådana revisionsberättelser beträffande årsredovisning, årsbokslut eller koncernredovisning eller, i tillämpliga fall, sådana bestyrkanderapporter om årlig eller konsoliderad hållbarhetsrapportering enligt punkt 1 i den här artikeln som avges av revisorer eller revisionsföretag från ett tredjeland som inte är registrerade i en viss medlemsstat inte ha rättslig verkan i den medlemsstaten.

⁶⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).”.

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En medlemsstat får registrera ett revisionsföretag från ett tredjeland med avseende på revision av finansiella rapporter endast om

- a) majoriteten av ledamöterna i förvaltnings- eller ledningsorganet för revisionsföretaget från ett tredjeland uppfyller krav som är likvärdiga med kraven i artiklarna 4–10, med undantag av artiklarna 7.2 och 8.3 samt artikel 10.1 andra stycket,
- b) revisorn från ett tredjeland som reviderar på uppdrag av revisionsföretaget från ett tredjeland uppfyller krav som är likvärdiga med kraven i artiklarna 4–10, med undantag av artiklarna 7.2 och 8.3 samt artikel 10.1 andra stycket,
- c) revision av årsredovisning eller årsbokslut eller koncernredovisning enligt punkt 1 utförs i enlighet med de internationella revisionsstandarder som avses i artikel 26 och i enlighet med kraven i artiklarna 22, 22b och 25 eller med likvärdiga standarder och krav,
- d) det på sin webbplats offentliggör en årlig rapport om öppenhet och insyn, som innehåller den information som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr 537/2014 eller uppfyller likvärdiga krav på offentliggörande.

En medlemsstat får registrera ett revisionsföretag från ett tredjeland med avseende på bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering endast om

- a) majoriteten av ledamöterna i förvaltnings- eller ledningsorganet för revisionsföretaget från ett tredjeland uppfyller krav som är likvärdiga med kraven i artiklarna 4–10,
 - b) revisorn från ett tredjeland som reviderar på uppdrag av revisionsföretaget från ett tredjeland uppfyller krav som är likvärdiga med kraven i artiklarna 4–10,
 - c) bestyrkande som avser årlig eller konsoliderad hållbarhetsrapportering enligt punkt 1 utförs i enlighet med säkerhetsstandarderna i artikel 26a och i enlighet med kraven i artiklarna 22, 22b, 25 och 25b, eller i enlighet med likvärdiga standarder och krav,”.
 - d) det på sin webbplats offentliggör en årlig rapport om öppenhet och insyn, som innehåller den information som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr 537/2014 eller uppfyller likvärdiga krav på offentliggörande.”.
- c) Punkt 5a ska ersättas med följande:
- ”5a. En medlemsstat får registrera en revisor från ett tredjeland med avseende på revision av finansiella rapporter endast om denne uppfyller kraven i punkt 5 första stycket b, c och d i denna artikel.

En medlemsstat får registrera en revisor från ett tredjeland med avseende på bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering endast om denne uppfyller kraven i punkt 5 andra stycket b, c och d i denna artikel.

ca) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkt 5 första stycket d och punkt 5 andra stycket d i denna artikel ska kommissionen ges befogenhet att genom genomförandeakter besluta om den likvärdighet som avses i den punkten. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2. Medlemsstaterna får bedöma den likvärdighet som avses i punkt 5 första stycket d och punkt 5 andra stycket d i denna artikel så länge kommissionen inte har fattat något sådant beslut.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 48a för att fastställa de allmänna kriterier för likvärdighet som ska användas vid bedömningen av huruvida de revisioner av räkenskaper och, i tillämpliga fall, det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering som avses i punkt 1 i denna artikel utförs i enlighet med de internationella revisionsstandards som avses i artikel 26 respektive de säkerhetsstandards som avses i artikel 26a och i enlighet med de krav som fastställs i artiklarna 22, 24 och 25. När medlemsstaterna bedömer likvärdighet på nationell nivå ska de tillämpa sådana kriterier, som är tillämpliga på alla tredjeländer.”.

21. Artikel 48a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 26a.2 ges till kommissionen tills vidare.”.b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 26.3, 26a.2, 45.6 och 46.2 och 47.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”.

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 26.3, 26a.2, 45.6, 46.2 och 47.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på fyra månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”.

Artikel 4

Ändringar av förordning (EU) nr 537/2014

Förordning (EU) nr 537/2014 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 4

I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Vid tillämpningen av de begränsningar som anges i första stycket ska andra bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering och icke-revisionstjänster än de som avses i artikel 5.1 och som föreskrivs i unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning undantas.”

2. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 andra stycket ska led c ersättas med följande:

”Bokföring och utarbetande av redovisningshandlingar och finansiella rapporter samt utarbetande av hållbarhetsrapportering.”.

b) I punkt 4 ska ett andra stycke införas enligt följande:

”Det godkännande från revisionskommittén som avses i första stycket ska inte behövas för tillhandahållande av bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering.”.

Artikel 5

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 1–3 i detta direktiv senast [Publications Office - set the date = eighteen months after entry into force]. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

Medlemsstaterna ska föreskriva att de bestämmelser i artikel 1 som avses i första stycket ska tillämpas

- a) för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2024 eller senare
 - i) på stora företag enligt definitionen i artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 i det direktivet och som på balansdagen överskrider kriteriet om att under räkenskapsåret i genomsnitt ha haft 500 anställda,
 - ii) på företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2013/34/EU som är moderföretag i en stor koncern enligt definitionen i artikel 3.7 i direktiv 2013/34/EU och som på balansdagen, efter konsolidering, överskrider kriteriet om att under räkenskapsåret i genomsnitt ha haft 500 anställda,
- b) för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2025 eller senare
 - i) på stora företag enligt definitionen i artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU förutom de som avses i led a i,
 - ii) på moderföretag i en stor koncern enligt definitionen i artikel 3.7 i direktiv 2013/34/EU förutom de som avses i led a ii,

- c) för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2026 eller senare
- i) på små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 3.2 och 3.3 i direktiv 2013/34/EU som är sådana företag som avses i artikel 2.1 a i det direktivet och som inte är mikroföretag enligt definitionen i artikel 3.1 i det direktivet,
 - ii) på små och icke-komplexa institut förutsatt att de är stora företag som avses i artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU eller att de är små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 3.2 och 3.3 som är sådana företag som avses i artikel 2.1 a i det direktivet och som inte är mikroföretag enligt definitionen i artikel 3.1 i det direktivet,
 - iii) på captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring förutsatt att de är stora företag som avses i artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU eller att de är små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 3.2 och 3.3 som är sådana företag som avses i artikel 2.1 a i det direktivet och som inte är mikroföretag enligt definitionen i artikel 3.1 i det direktivet.

Medlemsstaterna ska föreskriva att de bestämmelser i artikel 2 som avses i första stycket ska tillämpas

- a) för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2024 eller senare
- i) på emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är stora företag enligt definitionen i artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU och som på balansdagen överskrider kriteriet om att under räkenskapsåret i genomsnitt ha haft 500 anställda,
 - ii) på emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är moderföretag i en stor koncern enligt definitionen i artikel 3.7 i direktiv 2013/34/EU och som på balansdagen, efter konsolidering, överskrider kriteriet om att under räkenskapsåret i genomsnitt ha haft 500 anställda,

- b) för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2025 eller senare
 - i) på emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är stora företag enligt definitionen i artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU förutom de som avses i led a i,
 - ii) på emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är moderföretag i en stor koncern enligt definitionen i artikel 3.7 i direktiv 2013/34/EU förutom de som avses i led a ii,
- c) för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2026 eller senare
 - i) på emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 3.2 och 3.3 i direktiv 2013/34/EU och som inte är mikroföretag enligt definitionen i artikel 3.1 i det direktivet,
 - ii) på emittenter som definieras som små och icke-komplexa institut förutsatt att de är stora företag som avses i artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU eller att de är små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 3.2 och 3.3 som är sådana företag som avses i artikel 2.1 a i det direktivet och som inte är mikroföretag enligt definitionen i artikel 3.1 i det direktivet,
 - iii) på emittenter som definieras som captivebolag för försäkring eller captivebolag för återförsäkring förutsatt att de är stora företag som avses i artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU eller att de är små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 3.2 och 3.3 som är sådana företag som avses i artikel 2.1 a i det direktivet och som inte är mikroföretag enligt definitionen i artikel 3.1 i det direktivet.

Medlemsstaterna ska föreskriva att de bestämmelser i artikel 3 som avses i första stycket ska tillämpas för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2024 eller senare.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 6

Den dag då artikel 4 börjar tillämpas

Artikel 4 i detta direktiv ska tillämpas på räkenskapsår i enlighet med artikel 5.1 fjärde stycket.

Artikel 7

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 8

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna. Artikel 4 är dock till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar